

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

**USTALEŃ PROJEKTU MIEJSCOWEGO PLANU
ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO DLA DZIAŁKI NR 78
OBRĘB WSI MARCINOWO**

OPRACOWANIE:

mgr inż. KAROLINA ŁECHTAŃSKA

Spis treści

1.	WSTĘP	4
1.1.	Podstawy prawne i cel sporządzenia prognozy	4
1.2.	Zakres i metodologia pracy	5
1.3.	Materiały źródłowe.....	7
2.	CHARAKTERYSTYKA OBSZARU I ISTNIEJĄCY STAN ŚRODOWISKA	8
2.1.	Położenie geograficzne i administracyjne	8
2.2.	Morfologia terenu i budowa geologiczna.....	8
2.3.	Sposób zagospodarowania	9
2.4.	Hydrografia i hydrogeologia	9
2.5.	Gleby	12
2.6.	Surowce mineralne	12
2.7.	Walory przyrodniczo-krajobrazowe	13
2.8.	Stan ochrony prawnej zasobów przyrodniczych	14
2.9.	Szata roślinna i świat zwierzęcy.....	15
2.10.	Warunki klimatyczne	17
2.11.	Warunki akustyczne	18
2.12.	Degradacja środowiska.....	20
2.13.	Stan ochrony prawnej zasobów kultury	25
2.14.	Stan ochrony prawnej wynikający z innych przepisów szczegółowych	25
3.	ANALIZA USTALEŃ MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO	27
3.1.	Ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego	27
3.2.	Informacje o celach ochrony środowiska i powiązania z innymi dokumentami.....	30
4.	OKREŚLENIE I OCENA WPŁYWU REALIZACJI PLANU NA ŚRODOWISKA	36
4.1.	Wpływ na rzeźbę terenu	36
4.2.	Wpływ na gleby.....	36
4.3.	Wpływ na warunki gruntowo-wodne	37

4.4.	Wpływ na różnorodność biologiczną	37
4.5.	Wpływ na zwierzęta i rośliny	38
4.6.	Wpływ na krajobraz	38
4.7.	Wpływ na klimat lokalny	39
4.8.	Wpływ na obszary objęte ochroną przyrody	39
4.9.	Wpływ na ludzi	39
4.10.	Wpływ na zabytki i dobra materialne.....	39
4.11.	Wpływ na stan atmosfery	40
4.12.	Wpływ na klimat akustyczny	40
4.13.	Oddziaływanie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego poza obszarem opracowania	40
4.14.	Informacje o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko	41
4.15.	Kompleksowa ocena skutków wpływu ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na środowisko przyrodnicze.....	41
5.	PROPOZYCJE ROZWIĄZAŃ MINIMALIZUJĄCYCH NEGATYWNY WPŁYW NA ŚRODOWISKO ORAZ ROZWIĄZAŃ ALTERNATYWNYCH	43
6.	PROPOZYCJE DOTYCZĄCE PRZEWIDYWANYCH METOD ANALIZY SKUTKÓW REALIZACJI POSTANOWIEŃ PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU ORAZ CZĘSTOTLIWOŚCI JEJ PRZEPROWADZENIA	45
7.	POTENCJALNE ZMIANY STANU ŚRODOWISKA W PRZYPADKU BRAKU REALIZACJI MIEJSCOWEGO PLANU	46
8.	STRESZCZENIE W JĘZYKU NIESPECJALISTYCZNYM	47

1. WSTĘP

Niniejsza prognoza oddziaływania na środowisko została opracowana dla potrzeb *miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla działki nr 78 obręb wsi Marcinowo*.

Uchwałą nr XXXVIII/441/13 z dnia 25 lipca 2013 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla działki nr 78 obręb wsi Marcinowo, Rada Miejska w Trzebnicy przystąpiła do sporządzenia planu. Prognoza swoim zasięgiem obejmuje obszar ustaleń planu oraz tereny bezpośrednio sąsiadujące z przedmiotowym planem.

1.1. Podstawy prawne i cel sporządzenia prognozy

Podstawą prawną opracowania prognozy oddziaływania na środowisko ustaleń projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (MPZP) stanowią:

- Ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (j.t Dz. U. z 2013 poz. 1235 ze zm.);
- Ustawa z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (j.t Dz. U. z 2012, poz. 647 ze zm.).

Przygotowanie prognozy oddziaływania na środowisko dla miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego ma na celu zarówno podsumowanie stanu środowiska jak i ocenę skutków realizacji planu w odniesieniu do poszczególnych komponentów środowiska przyrodniczego. Zasadniczą częścią tego opracowania jest także wskazanie potencjalnie uciążliwych lub korzystnych dla środowiska ustaleń urbanistycznych. Należy mieć na uwadze, iż dokument ten stanowi integralną część opracowania planu a także wskazuje rozwiązania poprawiające istniejący i planowany sposób zagospodarowania.

Przy opracowaniu niniejszej prognozy uwzględnione zostały również następujące obowiązujące przepisy:

- Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. 2013, poz. 1232 ze zm.),
- Ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. 2013, poz. 627 ze zm.),

- Ustawa z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz. U. 2013, poz. 1205 ze zm.),
- Ustawa z dnia 28 września 1991 r. o lasach (t. j. Dz. U. 2011 Nr 12, poz. 59 ze zm.),
- Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach (Dz. U. z 2013 r., poz. 21 ze zm.),
- Ustawa z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. 2006 Nr 123, poz. 858 ze zm.),
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 24 lipca 2006 r. w sprawie warunków, jakie należy spełnić przy wprowadzaniu ścieków do wód lub do ziemi, oraz w sprawie substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego (Dz. U. 2006 Nr 137, poz. 984),
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (j. t. Dz. U. z 2014 r. poz. 112),
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 2 sierpnia 2012 r. w sprawie stref, w których dokonuje się oceny jakości powietrza (Dz. U. 2012, poz. 914),
- Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 30 października 2003 r., w sprawie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku oraz sposób sprawdzania dotrzymania tych poziomów (Dz. U. Nr 192, poz. 1883).

1.2. Zakres i metodologia pracy

Zakres sporządzonej prognozy, wynika z ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (art. 51 - 53), wg której prognoza powinna:

- określać, analizować i oceniać:
 - istniejący stan środowiska oraz potencjalne zmiany tego stanu w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu,
 - stan środowiska na obszarach objętych przewidywanym znaczącym oddziaływaniem,
 - istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności dotyczące obszarów podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody,

- cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym, istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu oraz sposoby, w jakich te cele i inne problemy środowiska zostały uwzględnione podczas opracowywania dokumentu,
- przewidywane znaczące oddziaływania, w tym oddziaływania bezpośrednie, pośrednie, wtórne, skumulowane, krótkoterminowe, średnioterminowe i długoterminowe, stałe i chwilowe oraz pozytywne i negatywne, na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru, a także na środowisko, a w szczególności na: różnorodność biologiczną, ludzi, zwierzęta, rośliny, wodę, powietrze, powierzchnię ziemi, krajobraz, klimat, zasoby naturalne, zabytki, dobra materialne z uwzględnieniem zależności między tymi elementami środowiska i między oddziaływaniami na te elementy;
- przedstawiać rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, mogących być rezultatem realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru, a także biorąc pod uwagę cele i geograficzny zasięg dokumentu oraz cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru - rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w projektowanym dokumencie wraz z uzasadnieniem ich wyboru oraz opis metod dokonania oceny prowadzącej do tego wyboru albo wyjaśnienie braku rozwiązań alternatywnych, w tym wskazania napotkanych trudności wynikających z niedostatków techniki lub luk we współczesnej wiedzy.

Podczas sporządzania niniejszej prognozy przeanalizowano wszystkie wyżej wymienione elementy, m.in. sprawdzono zgodność rozwiązań funkcjonalno – przestrzennych i innych ustaleń projektu planu z uwarunkowaniami ekofizjograficznymi oraz pod względem ochrony walorów środowiska kulturowego. W oparciu o wizję terenową oraz wymienione w rozdziale 1.3. materiały źródłowe ocenie poddany został istniejący stan środowiska oraz przewidywalny wpływ i oddziaływanie projektowanych ustaleń planu na poszczególne komponenty środowiska przyrodniczego. Wskazane zostały także rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczenie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko.

1.3. Materiały źródłowe

Przy opracowaniu niniejszej prognozy wykorzystane zostały następujące materiały:

- Plan Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Dolnośląskiego, Uchwalony przez Sejmik Województwa Dolnośląskiego uchwałą Nr XLVIII/873/2002 z dnia 30 sierpnia 2002 roku,
- Zmiana Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Trzebnica zatwierdzone uchwałą Rady Miejskiej Trzebnicy nr XLV/513/14 z dnia 15 kwietnia 2014, PUNKT Joanna Świtlińska-Robotka, Trzebnica 2014,
- Opracowanie ekofizjograficzne gminy Trzebnica, sporządzone na potrzeby Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Trzebnica, mgr inż. Ilona Szarapo, Wrocław 2007-2008,
- Opracowanie Ekofizjograficzne dla Województwa Dolnośląskiego, Wojewódzkie Biuro Urbanistyczne we Wrocławiu, Wrocław 2005,
- Program ochrony środowiska i plan gospodarki odpadami dla gminy Trzebnica, mgr Magdalena Wiśniewska, Wydział Rolnictwa i Ochrony Środowiska Urzędu Miejskiego w Trzebnicy, Trzebnica 2005,
- Prognoza oceny oddziaływania na środowisko planu gospodarki odpadami dla gminy Trzebnica na lata 2010-2014 z perspektywą na lata 2015-2018, ECER Technika Sp. z o.o. pod kierunkiem mgr inż. Danuty Kwaśniewskiej, Trzebnica 2009,
- Program wodno-środowiskowy kraju, Krajowy Zarząd Gospodarki Wodnej, Warszawa 2010 r.,
- Plan gospodarowania wodami na obszarach dorzeczy, zatwierdzony przez Radę Ministrów 22 lutego 2011 r.,
- Raporty o stanie środowiska w województwie dolnośląskim publikowane przez Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska we Wrocławiu,
- J. Kondracki „Geografia Polski, mezoregiony fizyczno-geograficzne”, PWN 1994 r.,
- GEOPORTAL.GOV.PL,
- NATURA2000.GDOS.GOV.PL,
- STAT.GOV.PL
- IKAR2.PGI.GOV.PL

2. CHARAKTERYSTYKA OBSZARU I ISTNIEJĄCY STAN ŚRODOWISKA

2.1. Położenie geograficzne i administracyjne

Pod względem administracyjnym teren MPZP położony jest w województwie dolnośląskim, w centralnej części powiatu trzebnickiego, na północny - zachód od miasta Trzebnica, we wsi Marcinowo.

Obszar opracowania położony jest w południowej części wsi Marcinowo. Od północy i południa granicę tego terenu wyznaczają tereny zabudowane zabudową mieszkaniową, od zachodu droga gminna, natomiast od wschodu ciek wodny Włóknica oraz towarzyszące mu zadrzewienia. Całkowita powierzchnia obszaru objętego prognozą wynosi 0,47 ha. Teren planu tworzy działka o numerze ewidencyjnym 78, która w ewidencji gruntów oznaczona jest symbolami RIIIa i B. Obecnie obszar będący przedmiotem opracowania stanowi teren częściowo zabudowany (zabudową usługową i mieszkaniową), znajduje się tu Małe Muzeum Ludowe u Kowalskich. W projekcie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego zaplanowano przeznaczenie tego terenu, jako tereny usług publicznych, teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej oraz tereny dróg publicznych klasy lokalnej.

2.2. Morfologia terenu i budowa geologiczna

Według podziału Polski na jednostki fizyczno geograficzne J. Kondrackiego analizowany teren położony jest w podprovincji: Nizina Środkowopolska, w makroregionie: Wał Trzebnicki, w mezoregionie Wzgórz Trzebnickie.

Rzeźba terenu gmina Trzebnica jest wynikiem działalności lodowca w okresie zlodowacenia środkowopolskiego oraz współczesnych procesów erozyjnych. Obszar gminy jest najbardziej wyniesiony na południu w obrębie Wzgórz Trzebnickich, które mają postać garbów i wałów o wysokości powyżej 200 m n.p.m. ukształtowanych przez morenę końcową stadiału warciańskiego zlodowacenia środkowopolskiego. Wał Trzebnicki wskazuje granicę działalności lodowca. Spadki na tym terenie przekraczają niekiedy 20%. Wzgórz Trzebnickie łukiem otaczają Kotlinę Żmigrodzką. Im dalej na północ od wzgórz, tym ukształtowanie terenu jest mniej zróżnicowane. Na północy, w obszarze Doliny Środkowej Baryczy teren przyjmuje formę pól sandrowych o lekko sfalowanej powierzchni i nachyleniu w kierunku zachodnim. Wysokość terenu nie przekracza w tej części 100 m n.p.m.

Wzgórza Trzebnickie, rejon, w którym położony jest analizowany obszar stanowią ility trzeciorzędowe z miocenu i pliocenu, przykryte osadami lodowcowymi i eolicznymi. Miąższość utworów czwartorzędowych jest największa w obrębie Wzgórz i waha się od około 45 do 100 m. Są to utwory pochodzenia glacialnego, złożone u czoła lodowca w postaci piasków i glin moren czołowych, zdenudowanych glin zwałowych oraz głązów narzutowych. Stoki południowe pokryte są płatami warstwą lessów i innych utworów pylastych, wytworzonych w czasie ostatniego zlodowacenia (bałtyckiego), kiedy to, pomimo że lodowiec nie dotarł do Wzgórz Trzebnickich, na skutek oddziaływania klimatu peryglacialnego, spowodował osadzanie się na jego przedpolu lessu i osadów lessopodobnych.

Obszar opracowania charakteryzuje mało urozmaicona rzeźba terenu. Na uwagę zasługuje fakt, że analizowana działka opada w kierunku wschodnim, tj. w stronę cieku wodnego Włóknica. Ponadto gleby na tym terenie zostały częściowo przekształcone w wyniku procesów urbanizacyjnych i zatraciły naturalne właściwości.

2.3. Sposób zagospodarowania

Obszar będący przedmiotem niniejszego opracowania stanowi działka nr 78 o powierzchni 0,47 ha położona we wsi Marcinowo. Teren ten sąsiaduje z terenami zabudowanymi (zabudowa mieszkaniowa), drogą, ciekim wodnym Włóknica oraz towarzyszącą mu zielenią. Aktualnie analizowany obszar jest częściowo zabudowany zabudową usługową oraz mieszkaniową. Znajduje się tu Małe Muzeum Ludowe u Kowalskich, w którym gromadzone są eksponaty dokumentujące dziedzictwo kulturowe Dolnego Śląska.

Szczegółowa inwentaryzacja terenu sporządzona została na podstawie wizji terenowej.

2.4. Hydrografia i hydrogeologia

Teren gminy należy do dorzecza rzeki II rzędu – Baryczy. Jest to prawy dopływ Odry, o powierzchni dorzecza 5534,5m².

Wał Trzebnicki stanowi dział wodny pomiędzy zlewnią dwóch dopływów Odry: Widawy (przepływającej za południową granicą gminy) oraz Baryczy (przepływającej poza terenem gminy, za północną granicą gminy). W zlewni Widawy wody spływają w kierunku południowym, a w zlewni Baryczy w kierunku północnym. Wododział biegnie w pobliżu południowej granicy, stąd przeważająca ilość wód z terenu gminy spływa ku Baryczy.

Zarówno Widawa jak i Barycz, pomimo że obie nie płyną przez gminę, silnie oddziałują na warunki wodne i fizjograficzne terenu gminy (zwłaszcza Barycz). Głównym dopływem Baryczy, który przepływa przez teren gminy jest Sąsiecznica - lewobrzeżny dopływ Baryczy, która swoje źródła ma na stokach Wzgórz Trzebnickich w rejonie Twardogóry, a uchodzi do Baryczy na wysokości Żmigrodu. Sieć cieków wodnych jest w gminie rozłożona nierównomiernie.

W części północnej gminy dostrzega się silne melioracyjne przekształcenie sieci rzecznej w postaci zabudowanych technicznie odcinków koryt (m.in. Sąsiecznica), zastawek oraz znacznej powierzchni obszarów zdrenowanych (okolice wsi: Blizocin, Brzezcie, Jażwiny, Kobylice, Koczurki, Komorowo, Koniowo, Ligota, Małuszyn, Maślów, Skoroszów, Ujeździec Mały, Ujeździec Wielki).

W obrębie Wzgórz Trzebnickich (na których znajduje się teren MPZP), sieć cieków jest zdecydowanie uboższa. Wzgórza są obszarem źródłiskowym wielu drobnych cieków. W obrębie Wzgórz mają one charakter potoków, które przechodzą następnie w szersze doliny. Głównym dopływem Widawy, który przepływa przez gminę Trzebnica jest rzeka Ława. Odwodnienie w obrębie Wału Trzebnickiego następuje wciętymi dolinkami, niekiedy o znacznym nachyleniu. Im dalej w dół, tym dolinki stają się mniej ostre, a spadki mniejsze.

Przez teren gminy przepływają oprócz wyżej wymienionych, inne ciek podstawowe: Brzeźnica, Jesionka, Lipniak, Głęboka Woda, Sowa, Włóknica, Polska Woda, Grochówka, Głęboki Rów, Jagodnica, Mleczna, Zdrojna, Kątna, Struga Polska, Rudawa.

JCWP

Obszar objęty opracowaniem zlokalizowany jest w jednolitej części wód powierzchniowych PLRW60001714429:

- europejski kod JCWP: PLRW60001714429,
- nazwa JCWP: Głęboki Rów,
- lokalizacja:
 - scalona część wód powierzchniowych: SO0205,
 - region wodny: region wodny Środkowej Odry,
 - obszar dorzecza Odry, kod 6000,
- status: silnie zmieniona część wód,
- ocena stanu: zły,
- cel środowiskowy: dobry potencjał ekologiczny i dobry stan chemiczny,

- ocena ryzyka nieosiągnięcia celów środowiskowych: niezagrożona.

Charakter występowania wód gruntowych na terenie gminy jest zróżnicowany i uzależniony od charakteru gruntu i morfologii. Obszar MPZP położony jest na terenie Wzgórz Trzebnickich, gdzie ważnym czynnikiem, który zdeterminował warunki hydrogeologiczne były bardzo intensywne procesy glacitektoniczne, które zaburzyły pierwotne ułożenie górnego poziomu wód podziemnych. Powstało szereg płytkich zbiorników wód podziemnych o ograniczonym rozprzestrzenieniu. Warstwy słabo przepuszczalne lub nieprzepuszczalne (utwory pylaste – lessowe i lessopodobne) ograniczają infiltrację i powodują występowanie zwierciadła wód gruntowych pod pewnym napięciem. Duża zmienność uwarunkowań hydrogeologicznych powoduje, że wysokość zwierciadła wód gruntowych pierwszego horyzontu może się gwałtownie zmieniać, przez co rozpiętość głębokości zalegania pierwszego zwierciadła wód gruntowych jest bardzo duża. Zdecydowanie głębiej występować będzie zwierciadło wody na wysoczyznach, a płytko – w obniżeniach, zwłaszcza w dolinach cieków stałych. Miejscami zwierciadło wody gruntowej występuje głębiej niż 14m, przeważnie jednak na głębokości 6-8m.

Północna część gminy Trzebnica znajduje się w zasięgu Głównego Zbiornika Wód Podziemnych (GZWP) Nr 303 Pradolina Barycz-Głogów najwyższej (ONO) i wysokiej ochrony (OWO). Zbiornik ten związany jest bezpośrednio z wodami powierzchniowymi rzeki Barycz, i posiada charakter porowy dolinny. Warstwa wodonośna jest słabo izolowana od powierzchni terenu, a zatem słabo odporna na przenikanie zanieczyszczeń. Obowiązkiem nadrzędnym na obszarze Głównego Zbiornika Wód Podziemnych jest takie zagospodarowanie i użytkowanie terenu, by nie dopuścić do zanieczyszczenia wód podziemnych.

JCWPd

Obszar objęty opracowaniem zlokalizowany jest w obrębie jednolitych części wód podziemnych nr 76:

- europejski kod JCWPd PLGW631076,
- nazwa JCWPd: 76,
- lokalizacja:
 - region wodny Środkowej Odry,
 - obszar dorzecza Odry, kod 6000,
- ocena stanu ilościowego: dobry,

- ocena stanu chemicznego: dobry,
- cel środowiskowy: dobry stan ilościowy i chemiczny,
- ocena ryzyka nieosiągnięcia celów środowiskowych: niezagrażona.

Na terenie opracowania nie występują wody powierzchniowe a teren miejscowego planu położony jest poza GZWP i nie jest zagrożony powodzią. Należy jednak zwrócić uwagę, że teren MPZP graniczy bezpośrednio od wschodu z ciekim wodnym Włóknica.

2.5. Gleby

Gmina Trzebnica charakteryzuje się zróżnicowaniem glebowym, w zależności od rzeźby terenu, składu mechanicznego, procesów klimatycznych oraz występujących stosunków wodnych. Pod względem wartości użytkowej, gleby w gminie, zwłaszcza w części południowej, stwarzają duże możliwości wykorzystania rolniczego, w tym także rozwoju hodowli. Uprawia się na nich zboża, rzepak, rośliny okopowe oraz warzywa.

Najżyźniejsze gleby, wytworzone na utworach lessowych i pyłowych różnej genezy, występują na zboczach Wzgórz Trzebnickich. Są to gleby brunatne właściwe i czarne ziemie, o wysokiej jakości dla rolnictwa, kompleksu pszennego bardzo dobrego i dobrego, najczęściej klas bonitacyjnych II i III, nieco rzadziej klasy I. W dolinach cieków i na terenach przyległych zalegają mady: ciężkie.

Należy także podkreślić, że w wyniku procesów urbanizacyjnych znaczna część gleb na terenach zabudowanych została antropogenicznie przekształcona i straciła naturalne właściwości.

Według mapy ewidencyjnej obszar będący przedmiotem opracowania stanowią częściowo gleby wysokiej klasy bonitacyjnej RIIIa. Jednakże gleby te nie są obecnie użytkowane rolniczo. Zmiana zagospodarowania gleb wysokiej klasy bonitacyjnej na skutek miejscowego planu będzie wymagać zgody na odrolnienie. Zasady ochrony gruntów rolnych i leśnych oraz rekultywacji i poprawiania wartości użytkowej gruntów regulują przepisy Ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych. Zgodnie z ustawą przeznaczenie na cele nierolnicze i nieleśne gruntów rolnych będzie wymagać zgody odpowiednich organów.

2.6. Surowce mineralne

Gmina uboga jest w występowanie surowców naturalnych. Obecne warunki, w tym znaczne nachylenie stoków w znacznym stopniu ograniczają eksploatację istniejących surowców.

Do 1991 roku głównym ośrodkiem przemysłu wydobywczego – przemysłowego było miasto Trzebnica. W kopalni na Kociej Górze eksploatowane były ility mioceńskie do produkcji ceramiki budowlanej. Na północnym skłonie gminy, w obrębie Wzgórz Trzebnickich, w rejonie Marcinowa i Cerekwicy ukazują się wychodne ility, lecz są one silnie zaburzone glacitektoniczne, co ogranicza ich potencjalne możliwości eksploatacji.

Na terenie będącym przedmiotem niniejszej prognozy brak jest obszarów o udokumentowanych lub zarejestrowanych zasobach kopalin.

2.7. Walory przyrodniczo-krajobrazowe

Analiza struktury przestrzennej krajobrazu gminy wskazuje na jej zróżnicowanie, wynikające choćby z położenia w obrębie dwóch makroregionów. W gminie, podstawowym elementem struktury krajobrazowej są tereny użytków rolnych, które są głównymi elementami kształtującymi ogół biotycznych warunków środowiska przyrodniczego oraz tereny zabudowy miejskiej (Trzebnica) i zagrodowej (wsie gminne), połączone siecią komunikacji drogowej.

Na terenie gminy nie występują krajobrazy objęte ochroną na podstawie przepisów szczególnych. Oznacza to, że walory krajobrazowe związane z zachowanymi enklawami leśnymi, zadrzewieniowymi, wodnymi i łąkowymi nie podlegają ochronie (za wyjątkiem północnego fragmentu Parku Krajobrazowego). Cenna wartość gminy, jaką są niezaburzone relacje antropogeniczno - przyrodnicze (wielkoprzestrzenne obszary rolnicze i urokliwe wsie o niezaburzonym (w większości) układzie przestrzennym) wymagają szczególnej ochrony.

Nieocenionym walorami krajobrazowymi cechuje się miasto Trzebnica. Klasztor i Bazylika w Trzebnicy zyskało statut Sanktuarium Międzynarodowego św. Jadwigi Śląskiej, decyzją Rady Europy, jako szlak turystyczny śladami dawnych i współczesnych opactw cysterskich. Sanktuarium to leży bowiem na Europejskim Szlaku Cysterskim.

Analizowany obszar pozbawiony jest dużych walorów przyrodniczych, które wymagałyby objęcia ochroną prawną. W obszarze opracowania nie występują lasy, stanowiska roślin chronionych ani pomniki przyrody. Jedynymi walorami przyrodniczymi tego miejsca są gleby o dobrych klasach bonitacyjnych, ukształtowanie terenu – działka opada w kierunku wschodnim tj. w stronę cieku, a także sąsiadująca z działką zieleń zlokalizowana wzdłuż cieku wodnego Włóknica.

2.8. Stan ochrony prawnej zasobów przyrodniczych

Na terenie gminy znajdują się następujące obszary objęte ochroną:

- Rezerwat przyrody „Las bukowy w Skarszynie” powołany na podstawie Zarządzenia Ministerstwa Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego z dnia 15.12.1980 r. w sprawie uznania za rezerwat przyrody (M.P. z 1981 r. Nr 30, poz. 171). Obejmuje leśną enklawę (ponad 100-letnie buki zwyczajne, dęby bezszypułkowe, graby, lipy oraz rzadkie rośliny zielne) wśród gruntów rolnych i terenów zurbanizowanych, zajmuje powierzchnię 23,7 ha. Obszar północnej części gminy znajduje się w jego granicach. Na terenie zabrania się:
 - wycinania i niszczenia drzew i pobierania użytków drzewnych,
 - zmiany stosunków wodnych naruszających w sposób istotny warunki ekologiczne,
 - niszczenia gleby i pozyskiwania kopalin,
 - zanieczyszczania wody i terenu,
 - zakłócania ciszy,
 - niszczenia roślin,
 - polowania, chwytania, płoszenia i zabijania dziko żyjących zwierząt, niszczenia gniazd, wybierania jaj i piskląt wszystkich gatunków ptaków,
 - wznoszenia budowli oraz zakładania i budowy urządzeń komunikacyjnych i innych urządzeń technicznych.
- Park Krajobrazowy „Dolina Baryczy” powołany na podstawie rozporządzenia Wojewody Kaliskiego i Wojewody Wrocławskiego z dnia 3.06.1996 r., z późniejszymi zmianami w roku 2000 i 2007 – Rozporządzenie Wojewody Dolnośląskiego z dnia 28.03.2007 r. w sprawie Parku Krajobrazowego „Dolina Baryczy”, dla terenu Parku leżącego w granicach województwa dolnośląskiego (Dz. Urz. z 2007 r. Nr 88, poz. 1012). Granice Parku obejmują tereny szczególnie cenne pod względem przyrodniczym, kulturowym, historycznym oraz krajobrazowym. Park zajmuje obszar o powierzchni 87 040 ha w tym: stawy i rozlewiska Baryczy, łągi olchowe, dąbrowy, buczyny i bory sosnowe. Tylko niewielka północna część gminy leży w granicach Parku. Na terenie Parku zabrania się:
 - realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, w rozumieniu art. 51 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2006 r. Nr 129, poz. 902 z późn. zm.),
 - zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia ich schronień i miejsc rozrodu,

- likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych,
 - wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu,
 - dokonywanie zmian stosunków wodnych,
 - budowania nowych obiektów budowlanych w pasie szerokości 100 m od linii brzegów rzek, jezior i innych zbiorników wodnych,
 - likwidowania, zasypywania i przekształcania zbiorników wodnych, starorzeczy oraz obszarów wodno-błotnych.
- planowany specjalny obszar ochrony siedlisk Natura 2000 – Ostoja nad Baryczą o granicach tożsamyh z Doliną Baryczy,
 - obszar mający znaczenie dla Wspólnoty „Skoroszowskie Łąki” PLH020093,
 - Obszar Chronionego Krajobrazu Wzgórz Trzebnickich, obejmujący centralną i południową część gminy (Uchwała n V/XXVIII/164/09 Rady Gminy Wisznia Mała z dnia 24 czerwca 2009 r.),
 - 8 użytków ekologicznych na gruntach leśnych Nadleśnictwa Żmigród powołanych Uchwałą Rady Miasta i Gminy Trzebnica Nr IX/88/99 z dnia 30.09.1999 oraz Nr XXI/210/200 z dnia 26.10.2000,
 - 102 pomniki przyrody.

Na terenie obszaru opracowania nie występują żadne z wyżej wymienionych form ochrony przyrody. Najbliżej obszaru opracowania, w odległości około 4,2 km (w linii prostej) na południe od granicy MPZP, położony jest Obszar Chronionego Krajobrazu Wzgórza Trzebnickie a w odległości ok. 10,2 km (w linii prostej) na północ od granic terenu objętego miejscowym planem Obszar mający znaczenie dla Wspólnoty „Skoroszowskie Łąki” PLH020093.

2.9. Szata roślinna i świat zwierzęcy

Na terenie gminy występują naturalne zespoły roślinne takie, jak:

- śródładowe bory suche na szczytowych partiach śródleśnych wydm w północnej części gminy; objęte ochroną siedlisk Natura 2000 (91T0-1),
- łągi jesionowo-olszowe wzdłuż cieków wodnych na terenie całej gminy; objęte ochroną siedlisk Natura 2000 (91E0-3),
- podgórskie łągi jesionowe niewielkie enklawy pośród stromych jarach i wąwozach w południowej części gminy; objęte ochroną siedlisk Natura 2000 (91E0-5),

- łągi wiązowo-jesionowe niewielkie płaty pośród stromych jarów i wąwozów w południowej części gminy; objęte ochroną siedlisk Natura 2000 (91F0-1),
- grądy środkowoeuropejskie w rozproszonej formie na południu gminy w części wyżynnej; objęte ochroną siedlisk Natura 2000 (9170-1),
- grądy zboczowe (niżowe lasy zboczowe klonowo-lipowe) na najbardziej stromych stokach wąwozów i skarp w południowej części gminy; objęte ochroną siedlisk Natura 2000 (9170-3),
- kwaśne buczyny niżowe rzadko w południowej części gminy; objęte ochroną siedlisk Natura 2000 (9110-1),
- żyzne buczyny niżowe rzadko w południowej części gminy, najlepiej wykształcone płaty przylegają od południa do miasta Trzebnica; objęte ochroną siedlisk Natura 2000 (9130-1).

Bujne ukształtowanie terenu gminy umożliwiło powstanie wielu rzadkich siedlisk takich, jak:

- ciepłolubne, śródładowe murawy napiaskowe w obszarze Wzgórz Trzebnickich na stromych, silnie nasłonecznionych szczytach wzgórz, na części południowych stoków i na przydrożnych skarpach; objęte ochroną siedlisk Natura 2000 jako siedlisko priorytetowe (6120),
- niżowe łąki i świeże użytkowane ekstensywnie rozproszone na terenie całej gminy; objęte ochroną siedlisk Natura 2000 (6510),
- murawa szcztlichowa w rozproszeniu w północnej części gminy na skrajach borów sosnowych oraz piaszczystych nieużytków,
- łąka ostrożeńiowo-rdestowa na terenie całej gminy z większymi skupieniami wzdłuż północnych cieków wodnych,
- czyżnie w rozproszeniu w południowej, wyżynnej części gminy.

Na terenie gminy rosną również zagrożone, rzadkie i chronione rośliny naczyniowe takie, jak: buławnik czerwony, czyściec prosty, fiołek przedziwny, jaskier kaszubski, karmnik bezpałkowy, podejźrzon marunowy.

Gmina prezentuje niską lesistość, jedynie 14,83%, z czego najwięcej jest lasów borowych odpowiednich dla rekreacji.

W obszarze gminy występują rzadkie i chronione gatunki zwierząt: kraśnik karyncki, mieniak strużnik, siwoszek błękitny, biegacz pomarszczony, tęcznik liszkarz, pachnica, pstrąg

potokowy, kumak nizinny, rzekotka drzewna, błotniak stawowy, derkacz, odudek, gągoł, sóweczka, zimorodek, borowiec wielki, nocek Natterera.

Działalność człowieka w niewątpliwy sposób przekształciła pierwotną szatę występującą na tym terenie, dlatego roślinność, jaka tu przeważa to roślinność synantropijna i ruderalna. Pozytywny wpływ na bioróżnorodność tego regionu ma znajdujący się w jego bezpośrednim sąsiedztwie ciek wodny Włóknica oraz towarzysząca mu zieleń. Mimo wszystko bioróżnorodność tego obszaru oceniona została jako niska.

Szczegółowa inwentaryzacja fauny na obszarze planu nie była prowadzona. Jednak spodziewać się tutaj można siedlisk drobnych zwierząt (drobne gryzonie i małe ssaki) w tym ptactwa szczególnie wśród roślinności ruderalnej. Ponadto siedlisk drobnych zwierząt i ptactwa można spodziewać się wśród zakrzewień i zadrzewień, przy cieku wodny Włóknica, który znajduje się w bezpośrednim sąsiedztwie wschodniej granicy terenu będącego przedmiotem opracowania. Należy także podkreślić, że na terenie opracowania nie występują chronione gatunki zwierząt.

2.10. Warunki klimatyczne

Gmina Trzebnica leży w Lubusko-Dolnośląskim regionie klimatycznym, który charakteryzuje się łagodnym, umiarkowanie ciepłym i wilgotnym klimatem. Główny wpływ na warunki na tym terenie mają masy powietrza polarno-morskiego, napływające z Atlantyku. Klimat lokalny charakteryzuje się dużą nieregularnością, zmiennością i aktywnością atmosferyczną. Największe skoki ciśnienia atmosferycznego, wahania temperatury oraz zmienność wilgotności powietrza występują w okresie zimowym. Średnia opadów atmosferycznych na terenie gminy wynosi 600 – 700 mm. Z uwagi na częstotliwość opadów w tym rejonie więcej jest dni pochmurnych niż pogodnych. Zima mija zwykle po 50 – 70 dniach, a lato po 90 – 110 dniach, okres wegetacji trwa 220 – 230 dni w części północnej, a 210 – 220 dni w części południowej gminy. Średnia roczna temperatura mierzona na przestrzeni wielu lat wynosi 7 – 9°C, w tym średnia temperatura stycznia wynosi -1 – -3°C, a lipca 17 – 19°C. W rejonie gminy przeważają wiatry wiejące z północnego zachodu, zwykle powodujące opady atmosferyczne lub śloty. Drugim kierunkiem wiatrów jest kierunek z północnego wschodu, jednak te wiatry wieją znacznie rzadziej i przynoszą suchą pogodę. Rzadko wieją wiatry południowe lub południowo-zachodnie, powodujące burze, ulewne deszcze a nawet gradobicie.

Na płaskiej i lekko pofałdowanej powierzchni Kotliny Żmigrodzkiej, warunki klimatu lokalnego są w miarę jednorodne, tylko w dolinach cieków są niekorzystne, co spowodowane jest występowaniem zwiększonej wilgotności powietrza i zwiększonego parowania. W obrębie Wzgórz Trzebnickich, czynniki takie jak: urozmaicona rzeźba terenu oraz ostro wcięte dolinki cieków powodują dużą zmienność w nagrzewaniu się powierzchni terenu, w konsekwencji czego, występują procesy spływów mas chłodnego powietrza, tworzenia inwersji, mgieł oraz zwiększonego parowania terenowego. Generalnie, najmniej korzystne warunki topoklimatyczne występują w dolinkach, na łąkach i gruntach ornych najbliższej cieków oraz na północnych stokach wzgórz.

Obszar będący przedmiotem planu nie jest mocno zróżnicowany morfologicznie w związku z czym nie wykazuje znaczących zmienności warunków topoklimatycznych. Obecnie teren ten jest częściowo zabudowany i znajduje się w sąsiedztwie terenów zabudowy mieszkaniowej, drogi gminnej oraz cieków wodnych, dlatego może odznaczać się nieznacznie gorszymi warunkami klimatycznymi m. in. ze względu na występowanie zanieczyszczeń. Jednakże, nie znajduje się on w zasięgu istotnych uciążliwości hałasowych związanych np. z ciężkim transportem drogowym i jest dobrze przewietrzany. Z punktu widzenia wpływu na organizm ludzki warunki klimatyczne na tym obszarze uznać można za korzystne.

2.11. Warunki akustyczne

Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku określa standardy akustyczne w środowisku dla terenów o różnych funkcjach. Obowiązujące w Polsce kryterium oceny hałasu wprowadzone ww. Rozporządzeniem ustala dopuszczalny poziom hałasu LAeq wyrażony równoważnym poziomem dźwięku A w dB, który zależy zarówno od charakteru terenu jak i od rodzaju źródła hałasu, a także od pory doby.

Tabela. 1. Dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku powodowane przez poszczególne grupy źródeł hałasu, z wyłączeniem hałasu powodowanego przez starty, lądowania i przeloty statków powietrznych oraz linie energetyczne, wyrażone wskaźnikami L_{DWN} i L_N , które to wskaźniki mają zastosowanie do prowadzenia długookresowej polityki w zakresie ochrony przed hałasem.

rodzaj terenu	dopuszczalny długookresowy średni poziom dźwięku A w dB	
	drogi lub linie kolejowe ¹⁾	pozostałe obiekty i działalność będąca źródłem hałasu

Prognoza oddziaływania na środowisko ustaleń projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla działki nr 78 obręb wsi Marcinowo

	L _{DWN}	L _N	L _{DWN}	L _N
	przedział czasu odniesienia równy wszystkim			
	dobom w roku	porom nocy	dobom w roku	porom nocy
Strefa ochronna „A” uzdrowiska Tereny szpitali poza miastem	50	45	45	40
Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej Tereny zabudowy związanej ze stałym pobytem dzieci i młodzieży Tereny domów opieki społecznej tereny szpitali w miastach	64	59	50	40
Tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej i zamieszkania zbiorowego Tereny zabudowy zagrodowej Tereny rekreacyjno-wypoczynkowe Tereny mieszkaniowo-usługowe	68	59	55	45
Tereny w strefie śródmiejskiej miast powyżej 100 tys. mieszkańców ²⁾	70	65	55	45

Objaśnienia:

¹⁾ Wartości określone dla dróg i linii kolejowych stosuje się także dla torowisk tramwajowych poza pasem drogowym i kolei linowych.

²⁾ Strefa śródmiejska miast powyżej 100 tys. mieszkańców to teren zwartej zabudowy mieszkaniowej z koncentracją obiektów administracyjnych, handlowych i usługowych. W przypadku miast, w których występują dzielnice o liczbie mieszkańców pow. 100 tys. mieszkańców, można wyznaczyć w tych dzielnicach strefę śródmiejską, jeżeli charakteryzuje się ona zwartą zabudową mieszkaniową z koncentracją obiektów administracyjnych, handlowych i usługowych.

Na klimat akustyczny na terenie gminy istotny wpływ ma m. in. hałas kolejowy i drogowy. Głównym źródłem hałasu w granicach gminy Trzebnica jest jednak ruch samochodowy pochodzący z ciągów komunikacyjnych takich, jak:

- drogi krajowe nr 5 i 15,
- droga wojewódzka nr 340,
- oraz sieć dróg powiatowych i gminnych.

Należy jednak mieć na uwadze, iż poziom hałasu i związana z nim uciążliwość zależy nie tylko od natężenia ruchu, czy udziału pojazdów ciężkich w ogólnej liczbie przemieszczających się pojazdów, ale także od odległości elewacji zabudowy od krawędzi jezdni, stanu technicznego drogi i jej parametrów technicznych itp.

Zatem najbardziej zagrożone hałasem są tereny o zwartej zabudowie zlokalizowane głównie przy drogach krajowych i drodze wojewódzkiej a także w sąsiedztwie linii kolejowych.

Na omawianym terenie jak i w jego najbliższym otoczeniu występują funkcje wrażliwe na hałas tj. zabudowa mieszkaniowa. Za emisję hałasu odpowiedzialny jest głównie ruch samochodowy odbywający się przylegającą do omawianego obszaru od zachodu drogą gminną, a także ruch samochodowy związany z dojazdem do analizowanej działki. Ruch samochodowy odbywający się przylegającą do terenu MPZP drogą jest niewielki i nie ma istotnego wpływu na degradację klimatu akustycznego.

2.12. Degradacja środowiska

Powodem degradacji środowiska na terenie całej gminy jest w dużej mierze użytkowanie rolnicze znacznego obszaru gminy. Ponadto wzrost rozwoju urbanizacji skutkuje zwiększeniem terenów zurbanizowanych, większym natężeniem ruchu (droga krajowa, drogi wojewódzkie a także tereny kolei), a co za tym idzie rozbudową sieci komunikacyjnej.

Gleby

Wartości dopuszczalne stężeń związków w glebie lub ziemi zawarte są w Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 9 września 2002 w sprawie standardów jakości gleby oraz standardów jakości ziemi (Dz. U. Nr 165, poz. 1359).

Głównymi źródłami zanieczyszczenia gleb i powierzchni ziemi na terenie Gminy Trzebnica są m. in. główne szlaki komunikacyjne Wrocław – Poznań i Oleśnica – Milicz. Zagrożenie zanieczyszczenia powierzchni ziemi, wód powierzchniowych i gleb metalami ciężkimi, olejami mineralnymi, benzo(a)pirenem czy substancjami ropopochodnymi występuje dla obszarów pozostających w oddziaływaniu dróg (ok. 50m pas terenu wzdłuż drogi – tj. również w granicach MPZP). Ponadto Trzebnica leży na trasie transportu substancji chemicznych, które są utylizowane w Brzegu Dolnym, co stwarza dodatkowe zagrożenie np. w przypadku awarii, wypadku pojazdu.

Na terenie gminy nie występują duże zakłady przemysłowe, ani mogilniki. Jednym z większych problemów są dzikie wysypiska śmieci, na których przeważają odpady komunalne i budowlane. Istotne zagrożenie infiltracji odcieków wysypiskowych w głąb ziemi i zanieczyszczenia gleb oraz wód podziemnych, zwłaszcza na terenach, na których brak izolacji warstw wodonośnych od podłoża (obszar Kotliny Żmigrodzkiej). Zgodnie z przyjętymi przez gminę zadaniami, proces likwidacji dzikich wysypisk miał nastąpić w momencie uruchomienia nowego składowiska odpadów w obrębie Marcinowo.

Kolejnym zagrożeniem na terenie gminy jest tzw. stepowienie gruntów rolnych i leśnych. Pustynnienie i stepowienie to proces spowodowany postępującym niedostatkiem

wody w glebie i w przyziemnej części atmosfery. Antropogeniczne i naturalne przyczyny stepowania to: intensywny spływ powierzchniowy bez wnikania wody do gleby, pozbawienie ziemi należytej okrywy roślinnej, w celu stworzenia wielkich monokultur roślinnych, co powoduje także zwiększenie parowania z powierzchni terenu oraz wadliwie przeprowadzane melioracje. Możliwe środki minimalizacji: zwiększenie retencji wodnej, m.in. poprzez zachowanie i nasadzenia zadrzewień śródpolnych i zalesień, zachowanie terenów nieutwardzonych – biologicznie czynnych, czy budowę niewielkich stawów w obrębie dolin cieków.

Na terenie gminy występują również procesy osuwiskowe (ruchy masowe) powodujące zniekształcenia naturalnej rzeźby terenu i pokrywy glebowej. Osuwiska przyczyniają się do degradacji objętych nimi terenów, a także zniszczenia posadowionej na nich infrastruktury (budynki mieszkalne, sieć drogowa, kanalizacyjna, linie telekomunikacyjne, elektryczne, gazociągi, uprawy, lasy). Na terenie gminy, osuwiska są skutkiem nawilgocenia gruntu w obrębie terenów o dużych spadkach i występowania pokryw lessowych.

Niekorzystnym i coraz częstszym procesem na terenie gminy jest przeznaczanie terenów, na których występują wysokiej jakości gleby na funkcje nierolnicze. Jest to proces bardzo niekorzystny z uwagi na trwałe i nieodwracalne zniszczenie gleb i powierzchni rolnych. Na skutek urbanizacji znaczna część gleb ulega degradacji glebowej.

Obecnie obszar miejscowego planu stanowią po części tereny zabudowane (zabudowa mieszkaniowa i usługowa). Należy podkreślić, że duży procent terenów nieprzepuszczalnych może wpłynąć niekorzystnie na stan wód gruntowych. W przypadku terenów zainwestowanych należy mieć na uwadze kwestie odprowadzania wód opadowych i roztopowych. Dodatkowo gleby znajdujące się w bezpośrednim sąsiedztwie drogi narażone są na zanieczyszczenie metalami ciężkimi, olejami mineralnymi, benzo(a)piranem, czy substancjami ropopochodnymi.

Wody

Na stan wód wpływają przede wszystkim punktowe źródła zanieczyszczeń, a więc wprowadzanie do wód nieoczyszczonych lub niedostatecznie oczyszczonych ścieków komunalnych i przemysłowych. Istotną przyczyną zanieczyszczeń jest występowanie obszarów nieskanalizowanych, z których do wód w sposób niekontrolowany mogą przedostawać się ścieki komunalne. Źródłem zanieczyszczeń wód powierzchniowych są

również miejscowości o nieuporządkowanej gospodarce wodno-ściekowej, gdzie stosunek długości sieci wodociągowej do kanalizacyjnej jest niekorzystny. Ponadto, na jakość wód wpływają zanieczyszczenia obszarowe pochodzenia rolniczego, będące wynikiem nieprawidłowo prowadzonej gospodarki na obszarach użytkowanych rolniczo.

Wody powierzchniowe są narażone na zanieczyszczenie różnymi substancjami chemicznymi, a wśród nich chemicznymi środkami ochrony roślin (pestycydami), które są powszechnie stosowane we współczesnym rolnictwie. Część cieczy roboczej stosowanej podczas oprysków nie trafia na rośliny, lecz opada na glebę. Występują także zjawiska znoszenia cieczy roboczej przez wiatr oraz odparowywania substancji aktywnych, których konsekwencją jest przenoszenie zanieczyszczeń na dalsze obszary. Po dostaniu się do gleby środki ochrony roślin mogą ulegać różnorodnym zjawiskom fizykochemicznym takim, jak adsorpcja, reakcje rozkładu i wiązanie się ze składnikami gleby. Zakres i dynamika tych zjawisk w dużym stopniu zależą od ilości i częstotliwości oprysków, właściwości substancji aktywnych, rodzaju gleby i klimatu. Niemniej skutkiem tych procesów jest spływ powierzchniowy (np. po opadach deszczu) oraz migracja środków ochrony roślin poprzez profil glebowy, co w rezultacie powoduje zanieczyszczenie cieków i zbiorników wodnych znajdujących się w pobliżu opryskiwanych pól. Problem ten w największym stopniu dotyczy tych obszarów (zlewni), na których czynniki takie, jak intensywna produkcja rolnicza, właściwości gleby, ukształtowanie terenu i kierunki spływu wód powodują gromadzenie się zanieczyszczeń z pól.

Badania, jakości wód powierzchniowych prowadzi Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska we Wrocławiu. Obecnie wody powierzchniowe na terenie gminy mają III klasę, jakości. Źródłem zanieczyszczeń tych wód, z uwagi na istniejące zagospodarowanie, mogą być spływy powierzchniowe z pól uprawnych oraz potencjalne zanieczyszczenia ściekami pochodzenia komunalnego.

W kontekście wód podziemnych region trzebnicki zaliczono do obszaru bardzo wysokiego zagrożenia, jakości wód podziemnych, którego źródłem są: chemizacja rolnictwa, nieregulowana gospodarka ściekowa na wsiach, zanieczyszczone wody opadowe, spływające z terenów zainwestowanych (głównie miasto Trzebnica), niezgodne z przepisami składowanie odpadów (dzikie wysypiska), emisja do atmosfery zanieczyszczeń pyłowych i gazowych. Zagrożenie pogorszenia, jakości wód jest większe w obrębie Kotliny Żmigrodzkiej ze względu na: brak izolacji górnego poziomu wodonośnego, stosunkowo płytkie zaleganie pierwszego poziomu wód gruntowych, występowanie gęstej sieci cieków

naturalnych i sztucznych. Pozostały obszar można zaliczyć do obszaru średniego zagrożenia czwartorzędowych wód podziemnych.

Na obszarze województwa dolnośląskiego badania, jakości wód prowadzi Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska we Wrocławiu. Na terenie gminy Trzebnica jakość wody podziemnej badana jest w jednym punkcie sieci badawczej krajowego monitoringu (nr 450). Jest to otwór ujmujący wody piętra czwartorzędowego, położony poza obszarem głównych zbiorników wód podziemnych (GZWP) w mieście Trzebnica. Pobrane wody podziemne z tego otworu zaklasyfikowano do III klasy jakości (2006). Badania wód podziemnych wykazały występowanie nadmiernych ilości żelaza i manganu.

Na terenie opracowania nie występują żadne wodny powierzchniowe. Jednakże obszar miejscowego planu to teren częściowo zabudowany, co niewątpliwie ma wpływ na gospodarkę wodną (szczególnie wody podziemne). Duży procent terenów nieprzepuszczalnych może wpłynąć niekorzystnie na stan wód gruntowych. W przypadku terenów zainwestowanych należy mieć na uwadze kwestie odprowadzania wód opadowych i roztopowych. Istotne jest także, że teren opracowania znajduje się poza strefą GZWP.

Powietrze

Wyróżnia się trzy główne grupy zanieczyszczeń powietrza atmosferycznego. Należą do nich źródła komunalno-bytowe, transport drogowy oraz przemysł.

Źródła komunalno-bytowe, w głównej mierze odpowiedzialne są za podwyższone stężenia zanieczyszczeń, szczególnie pyłu zawieszonego, benzo(a)pirenu i dwutlenku siarki w sezonie zimowym. Stosowanie w lokalnych kotłowniach i domowych piecach grzewczych niskosprawnych urządzeń i instalacji kotłowych, ich zły stan techniczny i nieprawidłowa eksploatacja oraz spalanie złej jakości paliw (zasiarczonych, zapozielonych i niskokalorycznych węgli, mułów węglowych, a także wszelkich odpadów z gospodarstw domowych), są głównym powodem tzw. niskiej emisji. Duża ilość źródeł wprowadzających zanieczyszczenia z kominów o niewielkiej wysokości sprawia, że zjawisko to jest bardzo uciążliwe, gdyż zanieczyszczenia gromadzą się wokół miejsca powstawania, a są to najczęściej obszary o zwartej zabudowie mieszkaniowej.

Transport drogowy wpływa na całoroczny poziom tlenków azotu w powietrzu oraz podwyższony poziom pyłu zawieszonego PM10 i benzenu. Duże zanieczyszczenie powietrza występuje na skrzyżowaniach głównych ulic i dróg, przy trasach komunikacyjnych o dużym natężeniu ruchu biegnących przez obszary o zwartej zabudowie. Przyczyną nadmiernej emisji

zanieczyszczeń ze środków transportu jest przede wszystkim zły stan techniczny pojazdów, ich nieprawidłowa eksploatacja, przestoje w ruchu spowodowane złą organizacją ruchu i zbyt małą przepustowością dróg.

Aktem prawnym regulującym dopuszczalne stężenia substancji w powietrzu jest Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 24 sierpnia 2012 r. w sprawie poziomów niektórych substancji w powietrzu (Dz. U. z 2012 r., poz. 1031).

Na terenie województwa dolnośląskiego badania i pomiary jakości powietrza atmosferycznego prowadzi Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska z siedzibą we Wrocławiu. Oceny jakości powietrza na terytorium kraju dokonuje się z uwzględnieniem dwóch grup kryteriów: ustanowionych ze względu na ochronę zdrowia ludzi (z podziałem na ochronę zdrowia dla uzdrowisk i obszarów ochrony uzdrowiskowej) oraz ustanowionych ze względu na ochronę roślin. Ocena pod kątem ochrony zdrowia obejmuje: dwutlenek azotu NO₂, dwutlenek siarki SO₂, benzen C₆H₆, ołów Pb, arsen As, nikiel Ni, kadm Cd, benzo(a)piren B(a)P, pyły PM10 i PM2.5, ozon O₃, tlenek węgla CO. W ocenie pod kątem ochrony roślin uwzględnia się: dwutlenek siarki SO₂, tlenki azotu NO_x, ozon O₃. Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 2 sierpnia 2012 r. w sprawie stref, w których dokonuje się oceny jakości powietrza (Dz. U. z 2012 r., poz. 914), gmina Trzebnica znajduje się w strefie dolnośląskiej.

Wynikiem oceny, zarówno pod kątem kryteriów dla ochrony zdrowia jak i kryteriów dla ochrony roślin dla wszystkich substancji podlegających ocenie, jest zaliczenie strefy do jednej z następujących klas: A (jeżeli stężenia zanieczyszczeń na terenie strefy nie przekraczają odpowiednio poziomów dopuszczalnych, poziomów docelowych), B (jeżeli stężenia zanieczyszczeń na terenie strefy przekraczają poziomy dopuszczalne, lecz nie przekraczają poziomów dopuszczalnych powiększonych o margines tolerancji), C (jeżeli stężenia zanieczyszczeń na terenie strefy przekraczają poziomy dopuszczalne powiększone o margines tolerancji, w przypadku gdy margines tolerancji nie jest określony – poziomy dopuszczalne, poziomy docelowe), D1 (jeżeli poziom stężenia ozonu nie przekracza poziomu celu długoterminowego) i D2 (jeżeli poziom stężenia ozonu przekracza poziom celu długoterminowego).

Ocena według kryteriów odniesionych do ochrony zdrowia

Aktualnie dostępne wyniki badań jakości powietrza dostępne są na witrynie internetowej www.wroclaw.pios.gov.pl i obejmują rok 2012 (opracowania pt. „Raport o stanie środowiska w województwie dolnośląskim w 2012 r.”). Na podstawie klasyfikacji

stref województwa dolnośląskiego za rok 2012 wg kryteriów ochrony zdrowia, strefa dolnośląska pod względem poziomów dwutlenku siarki, dwutlenku azotu, ołowiu, benzenu, tlenku węgla, arsenu, kadmu, niklu, pyłu zawieszonego PM_{2,5} kwalifikuje się do klasy A, w której nie stwierdza się przekroczeń dopuszczalnych poziomów stężeń i zaleca się utrzymanie jakości powietrza na tym samym lub lepszym poziomie. Pod względem poziomu pyłu zawieszonego PM₁₀, ozonu i benzo(a)pirenu strefę zakwalifikowano do grupy C, co skutkuje koniecznością opracowywania programu ochrony powietrza.

Ocena według kryteriów odniesionych do ochrony roślin

W wyniku oceny za rok 2012 pod kątem stężeń dwutlenku siarki i tlenków azotu z uwzględnieniem kryteriów ustanowionych dla ochrony roślin strefę zaliczono do klasy A. Oznacza to, że w strefie nie odnotowano przekroczenia dopuszczalnych poziomów wyżej wymienionych substancji. Pod względem ozonu strefa została zakwalifikowana do grupy C (poziom docelowy) co skutkuje koniecznością opracowywania programu ochrony powietrza.

Dla terenu miejscowego planu główny udział w zanieczyszczeniu powietrza mają: transport drogowy oraz istniejąca zabudowa tj. systemy grzewcze. Droga przylegająca do analizowanego terenu stanowi głównie dojazd do terenów zabudowanych, zatem natężenie ruchu jest na niej niewielkie.

2.13. Stan ochrony prawnej zasobów kultury

Gmina Trzebnica jest jednym z silniej nasyconych substancją archeologiczną rejonów województwa dolnośląskiego. Na jej terenie wyszczególnić możemy liczne stanowiska archeologiczne mające często po kilka tzw. faktów osadniczych. Prócz tego na terenie Trzebnicy zlokalizowane są liczne obiekty o wartościach kulturowych wpisane do rejestru zabytków, a także elementy figurujące w ewidencji zabytków.

Na terenie objętym miejscowym planem znajduje się obiekt ujęty w ewidencji zabytków.

2.14. Stan ochrony prawnej wynikający z innych przepisów szczegółowych

Ochrona zasobów wodnych - teren objęty planem nie leży w obrębie Głównych Zbiorników Wód Podziemnych objętych szczególnymi warunkami ochrony.

Ochrona powietrza - na terenie objętym planem ani w jego bezpośrednim sąsiedztwie nie występują źródła zanieczyszczeń powietrza powodujące ponadnormatywne wartości stężeń zanieczyszczeń w powietrzu. Dopuszczalne wartości progowe hałasu, określone

w rozporządzeniu Ministra Środowiska z 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku nie są przekraczane w obszarze opracowania.

3. ANALIZA USTALEŃ MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO

3.1. Ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego

Niniejsza ocena oddziaływania na środowisko została sporządzona dla ustaleń projektu zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla działki nr 78 obręb wsi Marcinowo. Opracowanie przedmiotowego planu ma na celu dostosowanie zagospodarowania terenu do obecnego zapotrzebowania w tym rejonie. Aktualnie przedmiotowy teren jest częściowo zabudowany zabudową usługową (Małe Muzeum Ludowe u Kowalskich) i mieszkaniową.

Projekt planu zakłada częściowe zmiany w istniejącym sposobie użytkowania tego terenu. Przewiduje on głównie przeznaczenie tego terenu pod teren usług publicznych, projektowaną zabudowę mieszkaniową oraz poszerzenie drogi.

Ustalenia planu zostały zapisane w 4 rozdziałach, które odpowiednio zawierają zapisy:

- Rozdział 1. – **Ustalenia wstępne,**
- Rozdział 2. – **Ustalenia ogólne,**
- Rozdział 3. – **Ustalenia szczegółowe,**
- Rozdział 4. – **Przepisy końcowe.**

Rozdział 1 określa zakres obowiązywania planu oraz zawiera definicje terminów, które zostały użyte w uchwale.

Rozdział 2 ustala zasady w zakresie: zagospodarowania terenu, ochrony środowiska, ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz obsługi infrastruktury technicznej. W zakresie zasad zagospodarowania terenu i kształtowania zabudowy dopuszcza się: lokalizację tablic reklamowych i szyldów reklamowych o powierzchni nie większej niż 2 m² w obrysie zewnętrznym, a dla istniejących obiektów i budynków oraz ich części, które posiadają inne niż ustalone w planie wskaźniki zabudowy, wysokość, geometrię dachu - remont, przebudowę, rozbudowę lub nadbudowę do zapisów uchwały, dostosowanie dla potrzeb osób niepełnosprawnych. W zakresie ochrony środowiska obowiązują m. in. następujące ustalenia: na powierzchniach niezabudowanych i nieutwardzonych obowiązuje zieleń lub teren biologicznie czynny, tymczasowe gromadzenie w pojemnikach odpadów komunalnych powstałych jedynie na terenie, gromadzenie i usuwanie odpadów komunalnych na zasadach określonych w przepisach szczególnych oraz gminnych przepisach

porządkowych, działalność przedsięwzięć lokalizowanych na przedmiotowym obszarze nie może powodować ponadnormatywnego obciążenia środowiska naturalnego poza granicami działki, do której inwestor posiada tytuł prawny, odprowadzanie wód opadowych i roztopowych z terenów utwardzonych, po podczyszczeniu zgodnie z przepisami odrębnymi.

W kontekście ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków. Ustalono ochronę konserwatorską obiektu wpisanego do ewidencji zabytków, a także strefę B ochrony konserwatorskiej tożsamą z historycznym układem ruralistycznym wsi Marcinowo ujętym w ewidencji zabytków dla całego obszaru planu. Ponadto na całym obszarze planu obowiązują ustalenia w zakresie ochrony zabytków archeologicznych: z uwagi na domniemanie zawartości relikwów archeologicznych (w sąsiedztwie nagromadzenia udokumentowanych stanowisk archeologicznych), wprowadza się strefę ochrony konserwatorskiej zabytków archeologicznych.

Wskazany został również teren przestrzeni publicznej oznaczony jako KD-L. W zakresie zasad zagospodarowania przestrzeni publicznych obowiązuje: konieczność zapewnienia oświetlenia terenów w sposób umożliwiający ich prawidłowe funkcjonowanie oraz zakaz lokalizacji obiektów tymczasowych.

Określone zostały również zasady w zakresie infrastruktury technicznej, w tym obowiązek: dostawa wody z sieci wodociągowej, odprowadzenie ścieków do sieci kanalizacyjnej, odprowadzanie wód opadowych i roztopowych do sieci kanalizacji lub retencjonowanie, zaopatrzenie w energię elektryczną z sieci elektroenergetycznych, dostawa gazu z rozdzielczej sieci gazowej, stosowanie do indywidualnych celów grzewczych paliw płynnych i gazowych lub paliw stałych o niskim zasilaniu, gospodarka odpadami na zasadach określonych w przepisach odrębnych, dopuszcza się: sieci uzbrojenia, do czasu wybudowania sieci kanalizacyjnej odprowadzanie ścieków do zbiorników bezodpływowych, indywidualne zbiorniki na gaz płynny, przewody wodociągowe i kanalizacyjne, gazociągi, linie kablowe sieci telekomunikacyjnej i elektroenergetycznej dopuszcza się wyłącznie jako podziemne. W zakresie rozbudowy i budowy systemu komunikacji wskazano obowiązek lokalizacji garaży i miejsc postojowych na działkach budowlanych, na których lokalizowana jest inwestycja, dla zabudowy jednorodzinnej urządzenie nie mniej niż 2 miejsca postojowego na jedno mieszkanie wliczając w to garaż, dla obiektów usługowych urządzenie nie mniej niż 1 stanowiska na 100 m² powierzchni użytkowej.

Dodatkowo ustalona została wysokość stawki procentowej.

Rozdział 3 zawiera ustalenia dla terenu **UP** o przeznaczeniu podstawowym usługi publiczne oraz uzupełniającym: usługi nieuciążliwe, zajmujące nie więcej niż 30% powierzchni całkowitej budynku lub nie więcej niż 15% powierzchni działki w przypadku lokalizacji w odrębnym budynku, zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna, zajmująca nie więcej niż 15% powierzchni działki, urządzenia towarzyszące. W zakresie kształtowania zabudowy obowiązują wytyczne odnośnie wysokości zabudowy, układu połaci dachowych oraz kąta nachylenia połaci dachowych. Zakazuje się także stosowania lukarn i facjat dachowych o powierzchni większej niż połowa połaci dachu oraz sidingu. W planie dopuszcza się budynki garażowe, gospodarcze, wiaty i zadaszenia oraz budynki wystawiennicze, lokalizację budynku przy granicy działki lub w odległości 1,5 m. W kontekście zagospodarowania terenu i kształtowania ładu przestrzennego obowiązuje: intensywność zabudowy nie mniejsza niż 0,01 i nie większa niż 1,0, powierzchnia zabudowy nie większa niż 40% powierzchni działki, powierzchnia biologicznie czynna nie mniejsza niż 30% powierzchni działki budowlanej. Określone zostały także zasady i warunki scalania i podziału nieruchomości.

ustalenia dla terenów **MN** o przeznaczeniu podstawowym – tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej. W zakresie kształtowania zabudowy obowiązuje: budynki w zabudowie wolno stojącej, wysokość zabudowy nie większa niż 9 m, dachy symetryczne dwuspadowe, o kącie nachylenia połaci nie mniejszym niż 38° i nie większym niż 45°. Zakazuje się także stosowania dachów asymetrycznych, lukarn i facjat dachowych o powierzchni większej niż połowa połaci dachu oraz sidingu. W planie dopuszcza się także na działce budowlanej budynek wolno stojący garażowy lub gospodarczy, o powierzchni zabudowy nie większej niż 25 m² i wysokości nie większej niż 6 m. W kontekście zagospodarowania terenu i kształtowania ładu przestrzennego obowiązuje: intensywność zabudowy nie mniejsza niż 0,01 i nie większa niż 0,5, powierzchnia zabudowy nie większa niż 25% powierzchni działki, powierzchnia biologicznie czynna nie mniejsza niż 40% powierzchni działki. Ustala się także obsługę komunikacyjną. Zasady i warunki scalania i podziału nieruchomości tj. dla działki w zabudowie wolno stojącej: powierzchnia działki nie mniejsza niż 1500 m², szerokość frontu działki nie mniejsza niż 20 m; dla działki w zabudowie bliźniaczej: powierzchnia działki nie mniejsza niż 800 m², szerokość frontu działki nie mniejsza niż 16 m; kąt położenia granic bocznych działki w stosunku do pasa drogowego nie mniejszy niż 75° i nie większy niż 115°. Ustalenia dla terenu **KD-L** o przeznaczeniu: droga publiczna. W zakres zagospodarowania terenu i kształtowania ładu

przestrzennego obowiązuje szerokość w liniach rozgraniczających dla poszerzenia - jak na rysunku planu. Dopuszcza się także elementy technicznego wyposażenia drogi. Tereny wyznacza się do realizacji inwestycji celu publicznego.

Rozdział 4 obejmuje ustalenia końcowe nakazujące wykonanie uchwały Burmistrzowi Trzebnicy oraz wejściu w życie uchwały po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego.

3.2. Informacje o celach ochrony środowiska i powiązania z innymi dokumentami

Przedmiotowy miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego jest zgodny z ustaleniami zawartymi w dokumencie Zmiana Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Trzebnica.

Studium podkreśla, że jedną z naczelnych zasad korzystania z zasobów środowiska jest zasada zrównoważonego rozwoju. *W związku z czym, głównym celem władz samorządowych na terenie gminy Trzebnica winno stać się niedopuszczanie do działalności inwestycyjnej degradującej środowisko oraz działania zmierzające do eliminacji lub ograniczenia uciążliwości dla środowiska istniejących zagrożeń.* Ukazuje to ogromną rolę środowiska przyrodniczego w kształtowaniu przestrzeni na terenie gminy Trzebnica.

Zgodnie z jednostkami funkcjonalno-przestrzennymi określonymi w Studium obszar objęty opracowaniem planu miejscowego przeznacza się jako tereny o dominującej funkcji mieszkaniowej, w której dopuszczone są również usługi publiczne.

Dla planu miejscowego istotne z punktu widzenia ochrony środowiska są priorytety wynikające z dokumentów ustanowionych na szczeblu rządowym, samorządowym, porozumień międzynarodowych oraz dokumentów i dyrektyw Unii Europejskiej.

Dokumentu na szczeblu międzynarodowym

Do najważniejszych dokumentów zaliczyć należy:

Dyrektywy Unii Europejskiej:

- 98/83/UE z dnia 3 listopada 1998 r. w sprawie jakości wód przeznaczonych do spożycia przez ludzi,
- Dyrektywy Ramowej UE dotyczącej wody, przyjętej w 1997 r.,
- Dyrektywy 98/15/EC z 27 lutego 1998 r. dot. wprowadzania zanieczyszczeń do wód,

- Dyrektywy Ramowej w sprawie ogólnych zasad gospodarowania odpadami 75/442/EWG z 15 lipca 1975 r., Dyrektywy 9/31 WE w sprawie odpadów niebezpiecznych,
- Dyrektywy 43/92 EEC z 21 maja 1992 r. (z późn. zm.) w sprawie ochrony siedlisk naturalnych oraz dzikiej fauny i flory oraz Dyrektywy 79/409/EWG z 2 kwietnia 1979 r. o ochronie ptaków, będąca podstawą tworzenia Europejskiej Sieci Ekologicznej NATURA 2000.

Umowy międzynarodowe:

- porozumienia między Min. OŚZNiL RP a Państwowym Komitetem Republiki Białoruś ds. Ekologii o współpracy w dziedzinie ochrony środowiska z 1992 r.,
- porozumienia między Min. OŚZNiL a Min. Leśnictwa Republiki Białoruś z 1995 r. dot. m.in. rozwoju ochrony cennych ekosystemów, gospodarki wodnej WZŚ i kłęk żywiolowych,
- porozumienia między Min. OŚZNiL RP a Departamentem OŚ Republiki Litewskiej z 24.01.1992 r. o współpracy w dziedzinie ochrony środowiska,
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 21 lipca 2004 r. w sprawie obszarów specjalnej ochrony ptaków NATURA 2000.

Biorąc pod uwagę specyfikę planu miejscowego najistotniejsze cele wymienionych dokumentów odnoszą się do ochrony środowiska przyrodniczego i bioróżnorodności. Przeprowadzona w poprzednich rozdziałach analiza wykazała brak znacząco negatywnych oddziaływań na środowisko przyrodnicze obszaru planu i terenów do niego przyległych. W planie zapewnia się utworzenie powierzchni biologicznie czynnej na powierzchni działki budowlanej.

Dokumentu na szczeblu krajowym

Do dokumentów o randze krajowej należą:

- *II Polityka ekologiczna państwa*, która nawiązuje do priorytetowych kierunków działań określonych w VI Programie działań Unii Europejskiej w dziedzinie środowiska. Dokument ten wskazuje narzędzia ochrony środowiska, a także problemy związane ze współpracą międzynarodową ze szczególnym uwzględnieniem UE. Swoje cele i zakres działań wyznacza w trzech horyzontach czasowych: do roku 2002, do roku 2010 i do roku 2025.

- *Polityka ekologiczna państwa na lata 2009-2012 z perspektywą do roku 2016* przedstawia cele w zakresie rozwiązań systemowych, wśród których wyróżnia włączenie aspektów ekologicznych do polityk sektorowych, a przede wszystkim do energetyki, przemysłu, transportu, gospodarki komunalnej i budownictwa, rolnictwa, leśnictwa i turystyki, aktywizację rynku na rzecz ochrony środowiska, zarządzanie środowiskiem, udział społeczeństwa w działaniach na rzecz ochrony środowisk, rozwój badań i postęp techniczny oraz ponoszenie odpowiedzialności za szkody w środowisku. Dokument ten dostrzega ważną rolę w ekologizacji planowania przestrzennego i użytkowania terenu oraz w edukacji ekologicznej i dostępie do informacji.
- *Krajowa strategia ochrony i umiarkowanego użytkowania różnorodności biologicznej wraz z Programem działań* mówi o zachowaniu całej rodzimej przyrody, bez względu na jej formę użytkowania oraz stopień jej przekształcenia lub zniszczenia.
- *Krajowy Program Zwiększania Lesistości*, który jest instrumentem polityki leśnej w zakresie kształtowania przestrzeni przyrodniczej kraju, zawiera ogólne wytyczne sporządzania regionalnych planów przestrzennego zagospodarowania w dziedzinie zwiększania lesistości.
- *Krajowy Plan Gospodarki Odpadami* określa zakres działania niezbędny do zaplanowania zintegrowanej gospodarki odpadami w kraju, w sposób zapewniający ochronę środowiska z uwzględnieniem obecnych i przyszłych możliwości technicznych, organizacyjnych.
- *Krajowy Program Oczyszczania Ścieków Komunalnych* jest programem inwestycji rozbudowy systemów oczyszczalni ścieków w sektorze komunalnym. Program pozwoli na wyeliminowanie nieoczyszczonych ścieków (pochodzących ze źródeł miejskich i aglomeracji) z wód powierzchniowych. Dokument dotyczy także poprawy jakości wód powierzchniowych, będących potencjalnym źródłem poboru ujęć komunalnych. Zamierzeniem Programu jest również pobudzenie inicjatyw lokalnych (nowe miejsca pracy) oraz pełne dostosowanie do wymogów Unii Europejskiej w zakresie wyposażenia w system oczyszczalni ścieków i kanalizacji.

Biorąc pod uwagę specyfikę planu miejscowego najistotniejsze cele wymienionych dokumentów odnoszą się do ochrony środowiska przyrodniczego i bioróżnorodności. Przeprowadzona w poprzednich rozdziałach analiza wykazała brak znacząco negatywnych

oddziaływać na środowisko przyrodnicze obszaru planu i terenów do niego przyległych. W planie zapewnia się utworzenie powierzchni biologicznie czynnej na powierzchni działki budowlanej.

Szczególnie ważnym dla ochrony środowiska w Polsce dokumentem jest „Polityka ekologiczna Państwa w latach 2009-2012 z perspektywą do roku 2016”, gdzie wyróżnia się aspekt ekologiczny w planowaniu przestrzennym jako jedno z działań systemowych. W dokumencie tym wskazuje się m.in. na uwzględnienie w planach zagospodarowania przestrzennego wymagań ochrony środowiska i gospodarki wodnej. W planie miejscowym uwzględnia się te wymagania, co zostało opisane powyżej, a także w innych rozdziałach prognozy.

Dokumentu na szczeblu regionalnym i lokalnym

Ustanowione na poziomach międzynarodowym i krajowym cele polityki ekologicznej znalazły swoje odzwierciedlenie w opracowanych na poziomie regionalnym dokumentach strategicznych, takich jak: „Program zrównoważonego rozwoju i ochrony środowiska województwa dolnośląskiego” czy „Wojewódzki plan gospodarki odpadami województwa dolnośląskiego”. Długoterminowy cel „Programu zrównoważonego rozwoju i ochrony środowiska województwa dolnośląskiego” sformułowano jako „Harmonijny, zrównoważony rozwój województwa, w którym wymagania ochrony środowiska nie tylko mają istotny wpływ na przyszły charakter regionu, ale również wspierają jego rozwój gospodarczy”. Generalne cele strategiczne do roku 2015 w zakresie ochrony środowiska:

- poprawa jakości powietrza atmosferycznego (dalsze ograniczanie emisji z zakładów przemysłowych, zmniejszenie zanieczyszczenia powietrza ze źródeł niskiej emisji i ze źródeł komunikacyjnych);
- zmniejszenie uciążliwości hałasu (komunikacyjnego i przemysłowego);
- przywrócenie wysokiej jakości wód powierzchniowych i podziemnych i ich ochrona (uporządkowanie gospodarki wodno-ściekowej, zmniejszenie zużycia wody, ograniczenie zanieczyszczenia spowodowanego niekontrolowanymi spływami powierzchniowymi, podniesienie bezpieczeństwa przeciwpowodziowego, zwiększenie małej retencji, ochrona zasobów wód podziemnych);
- ograniczenie negatywnego oddziaływania odpadów na środowisko (uporządkowanie gospodarki odpadami przemysłowymi i komunalnymi);

- podniesienie jakości gleb;
- ochrona zasobów złóż poprzez ich racjonalne wykorzystanie;
- ochrona i wzrost różnorodności biologicznej (określenie zasobów, objęcie ochroną obszarów o wysokich walorach przyrodniczych, powiększenie zasobów leśnych i zapewnienie ich kompleksowej ochrony, podniesienie różnorodności biologicznej i krajobrazowej, rozwój terenów zieleni w miastach i na terenach wiejskich);
- ograniczenie wystąpień nadzwyczajnych zagrożeń środowiska (poprawa bezpieczeństwa ekologicznego związanego z działalnością produkcyjną przedsiębiorców, zapewnienie bezpieczeństwa przewozu drogowego i kolejowego materiałów niebezpiecznych);
- podniesienie świadomości ekologicznej w społeczeństwie;
- otwarta i dwustronna komunikacja pomiędzy wszystkimi stronami zaangażowanymi w ochronę środowiska;
- uzyskanie pełnej informacji o stanie środowiska.

Niniejszy projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego realizuje powyższe cele poprzez:

- przywrócenie wysokiej jakości wód powierzchniowych i podziemnych i ich ochrona (wprowadzenie korzystnych rozwiązań z zakresu gospodarki wodno-ściekowej);
- w zakresie różnorodności biologicznej – poprzez obowiązek pozostawienia części działek budowlanych jako tereny biologicznie czynne;
- w zakresie informacji o środowisku oraz komunikacji pomiędzy wszystkimi stronami zaangażowanymi w ochronę środowiska – poprzez realizację planowania zgodnie z trybem strategicznej oceny oddziaływania na środowisko.

Polityka ekologiczna gminy określona została również w dokumencie „*Program ochrony środowiska i plan gospodarki odpadami dla gminy Trzebnica*” (Trzebnica 2009). Podstawowe cele ochrony środowiska mające odniesienie do przedmiotowego planu miejscowego to:

- Ochrona wód powierzchniowych i podziemnych – w planie zakłada się rozbudowę systemu kanalizacji i wprowadza obowiązek odprowadzania ścieków do kanalizacji;
- Gospodarka odpadami - gospodarka odpadami na terenie planu będzie realizowana przez politykę przyjętą przez gminę oraz zgodnie z przepisami odrębnymi;

- Ochrony powietrza – w planie przyjęto korzystne rozwiązania z zakresu ograniczenia niskiej emisji.

4. OKREŚLENIE I OCENA WPŁYWU REALIZACJI PLANU NA ŚRODOWISKA

Projekt miejscowego planu zakłada przeznaczenie terenu (dz. nr 78, obręb Marcinowo) pod usługi publiczne, zabudowę mieszkaniową jednorodzinną a także poprawę istniejącego układu komunikacyjnego poprzez poszerzenie drogi gminnej. Takie działanie pozwoli na zachowanie ciągłości funkcji opracowywanego terenu. Obecnie stan środowiska na przedmiotowym terenie nie wykazuje cech zdegradowanego, ani istotnie pogorszonego, należy mieć jednak na uwadze, że dotychczasowa działalność antropogeniczna w tej części gminy mogła przyczynić się do negatywnego wpływu na środowisko przyrodnicze.

Analizując wpływ ustaleń planu na środowisko należy zwrócić szczególną uwagę na wytyczne wprowadzone dla terenu usług publicznych. Elementem środowiska, w którym może zajść największe pogorszenie obecnego stanu jest powietrze atmosferyczne, zanieczyszczone na skutek emisji gazów i pyłów oraz komunikacji. Istotnym elementem jest także istniejący układ komunikacyjny, który w przypadku zainwestowania przedmiotowego terenu może charakteryzować się większym natężeniem ruchu, a tym samym większą uciążliwością.

W projekcie miejscowego planu nie planuje się żadnych uciążliwych działalności, jedynie teren usług publicznych, zabudowy mieszkaniowej oraz poszerzenie drogi publicznej, będzie oddziaływać na poszczególne komponenty środowiska takie, jak:

4.1. Wpływ na rzeźbę terenu

Planowane zmiany w zagospodarowaniu terenu nie wpłyną znacząco na rzeźbę terenu, ponieważ będą związane głównie z rozbudową, czy budową nowych budynków użyteczności publicznej. Obecnie obszar objęty planem w większości charakteryzuje się mało urozmaiconą rzeźbą terenu i nie wymaga znaczących niwelacji. Zatem dostosowanie rzeźby terenu do nowej zabudowy oraz niwelacja terenu pod drogami nie będzie znacząco odczuwalna i nie wpłynie negatywnie na obecne ukształtowanie terenu.

4.2. Wpływ na gleby

Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obejmuje częściowo grunty wysokiej klasy bonitacyjnej RIII. Przekształcenie terenu zgodnie z ustaleniami planu spowoduje bezpowrotną ich utratę i nie będzie możliwości wykorzystywania tych terenów

w przyszłości do celów rolniczych. Pewnego rodzaju rekompensatą utraty powierzchni gleb są ustalenia planu, zakładające zachowanie powierzchni wolnej od zabudowy w postaci powierzchni biologicznie czynnej (na nie mniej niż 30% powierzchni działki budowlanej) w obrębie każdej działki budowlanej. Nie należy się jednak spodziewać prowadzenia na nich działalności rolniczej.

Analizując stan sanitarny środowiska glebowego, można spodziewać się przenikania zanieczyszczeń z powierzchni utwardzonych, w szczególności z terenów zabudowanych oraz dróg.

4.3. Wpływ na warunki gruntowo-wodne

Ustalenia planu przewidują docelowo przekształcenie terenu pod zabudowę oraz powierzchnie utwardzone – m. in. poszerzenie drogi. Wiąże się to z koniecznością zagospodarowania wód opadowych i roztopowych z tych obszarów. Tekst planu nakłada obowiązek odprowadzania ścieków do sieci kanalizacyjnej lub skorzystanie z indywidualnych rozwiązań dopuszczonych przez przepisy odrębne oraz odprowadzania wód opadowych i roztopowych do sieci kanalizacji lub retencjonowanie. Dodatkowo ustalenie wskaźnika powierzchni biologicznie czynnej, umożliwi swobody przepływ wód opadowych na części terenu. Realizacja tych ustaleń zasadniczo chroni wody gruntowe i podziemne przed zanieczyszczeniem. Ścieki pochodzące z terenu opracowania nie powinny zatem stanowić zagrożenia dla jakości wód podziemnych. Prawidłowe gospodarowanie terenu nie powinno mieć znaczącego wpływu na warunki gruntowo-wodne.

4.4. Wpływ na różnorodność biologiczną

Obecnie obszar będący przedmiotem opracowania jest mało różnorodny biologicznie, a składają się na niego częściowo tereny zabudowane. Roślinność jaka przeważa na tym terenie to roślinność synantropijna i ruderalna. Realizacja ustaleń planu spowoduje przeobrażenie obecnego terenu poprzez utworzenie systemu zieleni urządzonej w obrębie terenu usług publicznych. W projekcie planu ustalony został obowiązek zachowania powierzchni biologicznie czynnej, na nie mniej niż 30% powierzchni działki budowlanej (jest to powierzchnia teoretycznie możliwa do zagospodarowania zielenią), dodatkowo w planie wprowadzono zapis, że na powierzchniach niezabudowanych i nieutwardzonych obowiązuje zieleń lub teren biologicznie czynny. Przepisy uchwały nie odnoszą się jednak do sposobu urządzenia powierzchni biologicznie czynnej, pozostawiając decyzję, co do jej

zagospodarowania użytkownikom działek. Dobór gatunkowy roślin również pozostaje w gestii właściciela tego. Projektowany w ten sposób system zieleni prawdopodobnie nie będzie tworzył zwartej struktury. Brak ciągłości w systemie zieleni utrudnia przemieszczanie się gatunków a fragmentacja terenów zieleni może spowodować spadek liczebności gatunkowej organizmów żywych.

4.5. Wpływ na zwierzęta i rośliny

Wartość przyrodniczą analizowanego obszaru można ocenić jako niską. Roślinność porastająca teren objęty planem tworzy w głównej mierze roślinność synantropijna i ruderalna. Realizacja planowanych przeznaczeń zakłada przeznaczenie części powierzchni terenu, na powierzchnię biologicznie czynną. Dodatkowo tekst planu wprowadza zapis, iż na powierzchniach niezabudowanych i nieutwardzonych obowiązuje zieleń lub teren biologicznie czynny. Inwestor będzie miał zatem obowiązek zagospodarowania części terenu pod zieleń. W konsekwencji z terenu zniknie roślinność o niskich walorach przyrodniczych, jak również estetycznych, a w jej miejsce zostanie prowadzona zieleń urządzona.

Analizowany obszar nie obejmuje terenów szczególnie cennych pod względem przyrodniczym, na których występowałyby koncentracje zwierząt. Poprzez wprowadzenie usług publicznych teren utraci swoje wartości przyrodnicze a drobne zwierzęta, które występują tu obecnie będą musiały przenieść się na nie zainwestowane tereny sąsiednie.

4.6. Wpływ na krajobraz

Realizacja postanowień planu spowoduje przekształcenie krajobrazu. Teren do tej pory częściowo zabudowany przekształcony zostanie na teren usług publicznych. Projekt uchwały ustala parametry nowoprojektowanych obiektów, m.in. wysokość zabudowy, rodzaj dachu a także rozmieszczenie zabudowy poprzez wprowadzenie linii zabudowy. Elementem istotnym w kształtowaniu krajobrazu jest także urządzenie zieleni na nowo wyznaczonych terenach poprzez wprowadzenie minimalnej powierzchni biologicznie czynnej na terenie działki tj. nie mniej niż 30% powierzchni działki dla terenu usług publicznych. Celem tych ustaleń jest zapewnienie zharmonizowanej przestrzeni. Należy mieć również na uwadze, że zmiany w ogólnym odbiorze tej przestrzeni przede wszystkim będą zależały od stopnia realizacji zapisów planu.

4.7. Wpływ na klimat lokalny

Ustalenia zawarte w projekcie miejscowego planu zagospodarowania zakładają przekształcenie obecnego miejsca na tereny usług publicznych i komunikacji. Realizacja tych ustaleń częściowo przekształci istniejący teren. Na etapie budowy jak i podczas późniejszej obsługi obszaru, może być odczuwalne niewielkie pogorszenie warunków w sąsiedztwie przedmiotowej działki, co spowodowane będzie zwiększeniem się ruchu samochodowego.

4.8. Wpływ na obszary objęte ochroną przyrody

W obszarze objętym planem nie znajdują się żadne obszary objęte jakąkolwiek formą ochrony przyrody, a najbliższe chronione tereny tj. Obszar Chronionego Krajobrazu Wzgórza Trzebnickie, zlokalizowany jest w odległości około 4,2 km (w linii prostej) na południe od granicy MPZP a obszar mający znaczenie dla Wspólnoty „Skoroszowskie Łąki” PLH020093 w odległości ok. 10,2 km (w linii prostej) na północ od granic terenu objętego miejscowym planem. Możliwe negatywne oddziaływania nie będzie miało zatem wpływu na żaden chroniony obszar.

4.9. Wpływ na ludzi

Obszar objęty planem stanowią tereny częściowo zainwestowane. W sąsiedztwie analizowanego terenu a także bezpośrednio w jego granicach znajduje się zabudowa mieszkaniowa i usługowa. Wyznaczenie nowych przeznaczeń będzie miało wpływ na najbliższe otoczenie zarówno na etapie realizacji, jak i podczas użytkowania nowych obiektów. Istotne jest, iż dopuszczona w planie kategoria przeznaczenia terenu pod usługi publiczne oraz poszerzenie drogi publicznej w zasadzie wykluczają możliwość realizacji inwestycji i obiektów mogących w sposób znaczący negatywnie wpłynąć na środowisko i zdrowie ludzi, dodatkowo zapisy miejscowego planu wskazują, że działalność przedsięwzięć lokalizowanych na przedmiotowym obszarze nie może powodować ponadnormatywnego obciążenia środowiska naturalnego poza granicami działki, do której inwestor posiada tytuł prawny.

4.10. Wpływ na zabytki i dobra materialne

Oddziaływanie postanowień MPZP na zabytki można uznać za pozytywne. Założenia planu w sposób szczególny chronią dziedzictwo kulturowe, m. in. poprzez objęcie ochroną

konserwatorską obiektu wpisanego do ewidencji zabytków, ustalenie strefy B ochrony konserwatorskiej oraz poprzez objęcie ochroną terenu miejscowego planu strefą ochrony konserwatorskiej zabytków archeologicznych. Dodatkowo zapisy zawarte w miejscowym planie ustanawiają wytyczne w zakresie ukształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu, co ma za zadanie nadać m.in. skalę i charakter zabudowy (np. poprzez ograniczenie wysokości zabudowy). Takie działanie ma za zadanie chronić walory kulturowe tego obszaru.

4.11. Wpływ na stan atmosfery

Na jakość powietrza na terenie będącym przedmiotem niniejszej analizy największy wpływ będzie miał ruch komunikacyjny oraz emisje zanieczyszczeń z indywidualnych systemów grzewczych. Wprowadzenie w tym obszarze terenu usług publicznych spowoduje zwiększenie ilości samochodów poruszających się na drogach doprowadzających ruch do nowo projektowanych inwestycji. Zwiększy emisję zanieczyszczeń komunikacyjnych a także komunalnych (dwutlenku siarki, dwutlenku azotu, tlenku węgla, węglowodoru) oraz pyłów emitowanych do atmosfery. Prócz tego pojawią się punktowe emitory zanieczyszczeń powietrza w postaci indywidualnych instalacji do ogrzewania budynków. Istotne jest to, że w celu nie pogorszenia obecnego stanu powietrza plan miejscowy wprowadza zapis: „obowiązuje stosowanie do indywidualnych celów grzewczych paliw płynnych, gazowych, paliw stałych o niskim zasilaniu”.

4.12. Wpływ na klimat akustyczny

Źródłem hałasu na obszarze planu jest i będzie ruch samochodowy odbywający się w obrębie istniejącej drogi gminnej, która stanowić będzie dojazd do nowo wydzielonego terenu usług publicznych. Natężenie ruchu pojazdów w obszarze projektu planu może wzrosnąć, co jednak najprawdopodobniej nie pociągnie za sobą pogorszenia jakości klimatu akustycznego.

4.13. Oddziaływanie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego poza obszarem opracowania

Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego będzie oddziaływał na środowisko również poza ustalonymi granicami. Wprowadzenie nowych elementów zainwestowania wiąże się ze zwiększonym poborem wody z sieci wodociągowej, wzrostem zużycia energii elektrycznej i ciepłej oraz gazu. Powstałe odpady oraz ścieki będą stanowić obciążenie dla

środowiska w miejscu ich utylizacji. Sposób odprowadzania ścieków oraz zbierania odpadów realizowany będzie zgodnie z polityką przyjętą przez władze gminy. Zaistniałe emisje przyczynią się do ogólnego stanu środowiska w gminie (migracja zanieczyszczeń przez powietrze atmosferyczne). Pod względem krajobrazowym realizacja planowanej zabudowy nie powinna wywierać niekorzystnego oddziaływania na tereny przyległe.

4.14. Informacje o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko

Transgraniczne oddziaływanie na środowisko, o którym mowa w art.51 ust.2, pkt 1d) ustawy z dnia 3 października 2008 o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z dn. 07.11.2008, nr 199, poz. 1227 ze zm.) oceniane jest w aspekcie granic międzynarodowych. Projekt planu nie zawiera rozstrzygnięć, ani nie stwarza możliwości, w wyniku których mogłoby wystąpić transgraniczne oddziaływanie na środowisko. Zagospodarowanie obszaru planu nie będzie oddziaływać na środowisko terenów położonych poza granicami kraju.

4.15. Kompleksowa ocena skutków wpływu ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na środowisko przyrodnicze

Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego zakłada przeznaczenie terenu (dz. nr 78, obręb Marcinowo) pod usługi publiczne, zabudowę mieszkaniową jednorodzinną a także poprawę istniejącego układu komunikacyjnego poprzez poszerzenie drogi publicznej. Realizacja tych ustaleń z pewnością spowoduje nieznaczny wzrost uciążliwości na analizowanym obszarze – głównie wzrost ruchu samochodowego oraz uciążliwości atmosferyczne. Niewątpliwym atutem ustaleń planu jest obowiązek przeznaczenia nie mniej niż 30% powierzchni działek pod powierzchnię biologicznie czynną, co może przyczynić się do zmniejszenia wcześniej wymienionych uciążliwości.

Badając planowane przeznaczenia terenów pod kątem wpływu na środowisko wszystkie tereny można zaliczyć do kategorii:

- obszary, na których prognozowane skutki planu wpłyną nieznacznie negatywnie na środowisko (emisja zanieczyszczeń do atmosfery) – tereny usług publicznych **UP**, tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej **MN**, tereny komunikacji o małym natężeniu ruchu - drogi klasy lokalnej **KD-L**.

Tabela.2. Zróżnicowanie skutków oddziaływania na poszczególne elementy środowiska

Oddziaływanie na:	Oddziaływanie pod względem:						
	bezpośredniości	okresu trwania	częstotliwości	charakteru zmian	zasięgu	trwałości przekształceń	intensywności przekształceń
świat przyrody i bioróżnorodność	bezpośrednie i pośrednie	długoterminowe	stałe	negatywne	miejscowe i lokalne	nieodwracalne	zauważalne
ludzi	bezpośrednie i pośrednie	długoterminowe	stałe	pozytywne	miejscowe i lokalne	częściowo odwracalne	zauważalne
wody	pośrednie	długoterminowe	stałe	negatywne	miejscowe	częściowo odwracalne	nieznaczne
powietrze atmosferyczne	bezpośrednie i wtórne	długoterminowe i krótkoterminowe	stałe i chwilowe	negatywne	miejscowe	możliwe do rewaloryzacji	nieznaczne
gleby i powierzchnię terenu	bezpośrednie	długoterminowe i krótkoterminowe	stałe	negatywne	miejscowe	nieodwracalne	zauważalne
klimat lokalny	bezpośrednie	długoterminowe	stałe i chwilowe	bez znaczenia	miejscowe	częściowo odwracalne	nieznaczne
klimat akustyczny	bezpośrednie	długoterminowe i krótkoterminowe	stałe i chwilowe	bez znaczenia	miejscowe	odwracalne	nieznaczne
krajobraz i zabytki	bezpośrednie i pośrednie	długoterminowe	stałe	bez znaczenia	miejscowe	nieodwracalne	zauważalne

Źródło: wykonanie własne

5. PROPOZYCJE ROZWIĄZAŃ MINIMALIZUJĄCYCH NEGATYWNY WPŁYW NA ŚRODOWISKO ORAZ ROZWIĄZAŃ ALTERNATYWNYCH

W opracowanym projekcie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego uwzględnione zostały zasady ochrony środowiska. Rozwiązania jakie zastosowano w planie wpłyną w niewielkim stopniu negatywnie na lokalne warunki środowiska, z uwagi na niewielkie przekształcenia terenu objętego planem (przeznaczenie pod teren usług publicznych, teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej oraz poszerzenie drogi).

Negatywnymi skutkami zastosowania ustaleń planu mogą być:

- zwiększenie emisji hałasu, zwłaszcza na terenach przeznaczonych pod drogi,
- zmniejszenie infiltracji wód opadowych na terenach zabudowanych i utwardzonych,
- usunięcie części pokrywy glebowej na terenach przeznaczonych pod zabudowę i powierzchnie utwardzone,
- zwiększenie emisji zanieczyszczeń do atmosfery, wynikające z przeznaczenia terenu pod zabudowę oraz przez zwiększony ruch samochodowy.

Rozwiązania minimalizujące lub rekompensujące negatywny wpływ:

- ścisła egzekucja zapisów regulaminu utrzymania czystości i porządku w gminie oraz zapisów określonych w decyzjach administracyjnych oraz w przepisach prawnych;
- zminimalizowanie uciążliwości akustycznej prowadzonych prac w obszarze planu poprzez zastosowanie urządzeń i maszyn spełniających polskie normy w zakresie emisji hałasu do środowiska oraz unikanie prowadzenia prac w porze nocnej;
- aktywna polityka proekologiczna gminy, skłaniająca społeczeństwo do dbania o środowisko poprzez sortowanie śmieci, wybierania proekologicznych źródeł ogrzewania;
- ograniczenie prędkości pojazdów, stosowanie „cichych” nawierzchni jezdni w celu zmniejszenia hałasu emitowanego przez ruch drogowy;
- zwiększenie udziału zadrzewień i zakrzewień w terenie, niwelujących zanieczyszczenia atmosferyczne i w przypadku odpowiedniej lokalizacji również emisję hałasu;

- utrzymanie drożności sieci melioracyjnej;
- usunięcie i zagospodarowanie warstwy urodzajnej gleby;
- w przypadku stwierdzenia znalezisk i ewentualnych śladów kulturowych podczas prowadzonych prac kulturowych należy niezwłocznie to zgłosić do właściwego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków.

Na etapie sporządzania projektu planu miejscowego rozważane były różne warianty rozwiązań, które dotyczyły m. in. sposobu rozmieszczenia obiektów w przestrzeni, ustalenia proporcji pomiędzy powierzchnią zabudowaną a powierzchnią biologicznie czynną, a także rozwiązań z zakresu systemów infrastruktury technicznej. Wszystkie rozważane koncepcje projektowe były analizowane pod kątem potencjalnego oddziaływania na środowisko. Poszczególne rozwiązania nie różniły się od siebie w zasadniczy sposób pod względem wpływu na środowisko. Jednym z wariantów było wprowadzenie terenu usług publicznych wyłącznie z wykorzystaniem istniejących obiektów, bez możliwości rozbudowy. Z punktu widzenia wpływu na środowisko, byłby to wariant najkorzystniejszy, bo w wyniku jego realizacji zostałyby zachowane w całości wszystkie istniejące na tym terenie tereny zieleni. Nie mniej ustalenia analizowanego planu miejscowego są wynikiem kompromisu pomiędzy wymogami ochrony środowiska i życia człowieka, a koniecznością rozwoju urbanistycznego i społecznego gminy. Zaprezentowane rozwiązania są zgodne z ustawodawstwem odrębnym, dokumentami planistycznymi obowiązującymi na terenie gminy (Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Trzebnica) i wykorzystują instrumenty planistyczne służące zrównoważonemu rozwojowi terenów wiejskich. Ustalenia planu nie ingerują w znaczący sposób na tereny o wysokich walorach przyrodniczych i krajobrazowych, zawierają również wiele rozwiązań korzystnych dla środowiska. Prognoza nie prezentuje rozwiązań alternatywnych do proponowanych w ustaleniach planu uznając, że zaproponowane ustalenia są najkorzystniejsze dla środowiska w kontekście istniejących uwarunkowań i kierunków rozwoju gminy Trzebnica.

6. PROPOZYCJE DOTYCZĄCE PRZEWIDYWANYCH METOD ANALIZY SKUTKÓW REALIZACJI POSTANOWIEŃ PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU ORAZ CZĘSTOTLIWOŚCI JEJ PRZEPROWADZENIA

Przewidywane metody analizy realizacji postanowień projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego pod kątem wpływu na środowisko mogą się odnosić do:

- oddziaływania projektowanego zagospodarowania terenu,
- przestrzegania ustaleń dotyczących przeznaczenia terenu, ukształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu, ustaleń dotyczących wyposażenia w infrastrukturę techniczną, ochrony i kształtowania środowiska oraz ładu przestrzennego, ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków.

W zakresie oddziaływania projektowanego zagospodarowania terenu na środowisko:

- w odniesieniu do przedsięwzięć, dla których wydano decyzję o uwarunkowaniach środowiskowych, obowiązywać będzie monitoring środowiska w zakresie i metodach określonych w wydanej decyzji,
- w odniesieniu do całego terenu może to być monitoring państwowy środowiska, prowadzony przez odpowiednie organy administracji państwowej, powołane do badania stanu środowiska,
- w przypadku skarg mieszkańców na uciążliwość prowadzonej działalności w oparciu o uchwalony plan, analizę realizacji miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego i badanie skażenia środowiska powinien przeprowadzić odpowiedni organ administracji samorządowej.

W zakresie realizacji przestrzegania ustaleń miejscowego planu powinny być okresowe przeglądy zainwestowania obszaru i realizacji planu, wykonywane przez administrację samorządową na potrzeby oceny prowadzonej polityki przestrzennej. Częstotliwość przeprowadzania analiz powinna być uwarunkowana częstotliwością badania aktualności kierunków polityki przestrzennej, zawartych w planach, programach i studiach oraz w aktach prawa miejscowego. Zgodnie z art. 32 ust. 2 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, wyniki omawianych analiz powinny być przekazywane co najmniej raz w czasie trwania kadencji Rady Gminy. Proponuje się zatem, aby analizy dotyczące ochrony środowiska były przeprowadzane również z taką częstotliwością.

7. POTENCJALNE ZMIANY STANU ŚRODOWISKA W PRZYPADKU BRAKU REALIZACJI MIEJSCOWEGO PLANU

Brak ustaleń miejscowego planu spowoduje utrzymanie istniejącego stanu środowiska. Obecnie obszar będący przedmiotem analizy nie podlega większym przekształceniom, jednak znajduje się on pod dość dużą presją urbanizacji. Na terenach wiejskich zauważalna jest tendencja do zmiany sposobu użytkowania terenu, szczególnie na obszarach znajdujących się w bezpośrednim sąsiedztwie terenów już zainwestowanych. Pojawiają się nowe zabudowania, które nie koniecznie są związane z rolnictwem. Dlatego brak planu miejscowego niesie ze sobą ryzyko chaotycznego zagospodarowania terenu, bez poszanowania zasad ładu przestrzennego i wymogów architektonicznych oraz ochrony środowiska. Jednym z mankamentów realizowanej w ten sposób zabudowy, może być pogorszenie estetyki krajobrazu.

Ponadto brak realizacji ustaleń miejscowego planu pozwoliłby zachować istniejącą wartość produkcyjną gleb. Przy braku realizacji zabudowy i nowych terenów komunikacji również poziom zanieczyszczeń spalinami jak i hałasem będzie znacznie mniejszy. Utrzymanie takiej tendencji z punktu widzenia środowiska jest zjawiskiem korzystnym.

8. STRESZCZENIE W JĘZYKU NIESPECJALISTYCZNYM

Niniejsze opracowanie wykonane zostało dla potrzeb *projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla działki nr 78 obręb wsi Marcinowo*. Prognoza zawiera szczegółowe analizy obecnego stanu środowiska a także ustaleń miejscowego planu i wpływu tych ustaleń na środowisko. Wszystko wykonane zostało w oparciu o udostępnione materiały i informacje na temat przedmiotowego terenu a także uwzględniając obowiązujące przepisy prawa dotyczące ochrony środowiska.

Celem przygotowania tego dokumentu było określenie wpływu ustaleń zawartych w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego na poszczególne komponenty środowiska przyrodniczego a także wskazanie potencjalnie uciążliwych lub korzystnych dla środowiska ustaleń urbanistycznych.

Obszar objęty planem położony jest we wsi Marcinowo, na północny - zachód od miasta Trzebnica. Składa się na niego działka o numerze ewidencyjnym 78, która stanowi obecnie teren częściowo zabudowany (zabudowa mieszkaniową i usługową – Małe Muzeum Ludowe u Kowalskich). Planowane zmiany wynikające z ustaleń miejscowego planu zakładają przekształcenie terenu na teren usług publicznych i częściowo zabudowę mieszkaniową jednorodziną. Zmiany te mogą oddziaływać negatywnie zarówno na terenie objętym planem jak i w jego otoczeniu. Powodem takiego stanu rzeczy jest m.in. wzrost emisji zanieczyszczeń do atmosfery, czy też możliwe zwiększenie emisji hałasu. Pomimo uciążliwości wywołanych przez nową zabudowę nie powinny one przekroczyć dopuszczalnych norm. Pod względem krajobrazowym realizacja planowanej zabudowy nie powinna wywierać nie korzystnego oddziaływania na tereny przyległe.

W ustaleniach miejscowego planu zawartych zostało kilka istotnych zapisów m.in. odnośnie: ochrony środowiska, czy infrastruktury technicznej. Zasady te mają za zadanie minimalizować negatywne oddziaływanie planowanych inwestycji w szczególności te związane z rozwojem funkcji usługowej.

Na podstawie przeprowadzonej prognozy oddziaływania na środowisko należy stwierdzić, że zapisy planu nie naruszają obowiązującego prawa i nie powodują znaczącego negatywnego pogorszenia stanu środowiska.